

CocuklarDarwinYalanSoyledi_sr_170115

DECO DARVIN NIJE ZNAO ISTINU!

Harun Jahi

SADRŽAJ

UVOD	4
KAKO JE NASTAO SVEMIR?	6
OVO JE NAŠE TELO!	23
PREDIVNE OSOBINE STVOREWA KOJA SE NALAZE OKO NAS	35
ZANIMQIVE ŽIVOTIWE	55
KAKO RAZNOBOJNE BIQKE MOGU DA IZRASTU IZ ZEMQE?	74
DA RAZMISLIMO JOŠ JEDNOM!	76
ŠTA JE U STVARI TEORIJA EVOLUCIJE?	79
KAKO SU PREMA EVOLUCIONISTIČKOJ PRIČI ŽIVA BIĆA EVOLUIRALA?	84
FOSILI KOJE EVOLUCIONISTI NIKAKO NE MOGU DA NAĐU	91
ŠTA SE DOGODILO TOKOM TAKOZVANOG “KAMBRIJUMSKOG” PERIODA?	97
IZMIŠQENA PRIČA O TOME KAKO SU SE RIBE PRETVORILE U ŽABE	100
BESMISLENO!	104

DA LI OVAKO NEŠTO MOŽE DA SE DOGODI?	108
EVOLUCIONISTIČKA PRIČA O QUDIMA	110
NEPRELAZNE PREPREKE ZA DARVINA I EVOLUCIONISTE	122
DNK-SKLADIŠTE PODATAKA O NAŠEM TELU	126
BOG JE STVORITEQ SVEGA	130
ZAKQUČAK	132

UVOD

Deco!

Da li ste se ikad zapitali?

- Kako je nastao svemir?

- Kako su nastali Sunce i Mesec?

- Gde ste bili pre nego što ste se rodili?

- Kako su nastala mora, drveće i životiwe?

- Kako je raznovrsno, privlačno i veoma ukusno voće: banane, trešwe, šqive, jagode, izraslo iz tamne zemqe? Ko im je dao boju i ukus?

- Gde je mala pčela naučila da pravi tako ukusan med? Kako ona pravi svoje saće u košnici sa tako pravilnim stranicama?

- Ko je bio prvi čovek?

- Tvoja mama je rodila tebe. Međutim, prvi čovek nije mogao da ima mamu i tatu. Kako se onda pojavio prvi čovek?

Iz ove kwige moći ćeš da saznaš najtačniji odgovor na sva ova pitawa.

Da li znaš šta je najtačniji odgovor? Najtačniji odgovor je sve ono što osećaš i vidiš, ukqučujući samog sebe, svoje drugove, roditelje, zemqu, Sunce, hranu koju voliš, banane, trešwe, jagode, raznobojne ruže, qubičice, predivne mirise, qude, mačke, pse, mrave, pčele, kowe, ptice, leptire, ukratko sve što je Bog stvorio.

Da te nešto upitamo: "Da li si ikad razmišqao o tome gde je mala pčela naučila da pravi tako ukusan med?" I na to pitawe možemo odgovoriti - Bog je naučio pčelu da pravi med.

Međutim, postoje qudi koji pričaju nešto što se ne može verovati kada tražimo odgo-vore na ova pitawa. Oni ne veruju da je Bog sve stvorio i govore neistine o tome. Ti qudi se zovu "evolucionisti", a neistina koju su izmislili zove se "evolucija".

Dakle, veoma je važno da naučiš šta je istina i zato ćemo ovu kwigu početi od onoga što je istina. U drugom delu ove kwige pokazaćemo ti kako oni koji veruju u evoluciju ne mogu da kažu istinu qudima. Kada budeš pročitao ovu kwigu, pa se posle toga jednog dana sretnješ sa nekim koji će te pozvati da prihvatiš i veruješ u teoriju evolucije, moći ćeš da mu kažeš da teorija evolucije nije tačna i da je Bog sve stvorio.

KAKO JE NASTAO SVEMIR?

Da li znaš šta je svemir? To je beskrajni prostor u kome se nalaze Zemqa, Sunce, Mesec, planete i zvezde.

Čak i kad bi otišao milione i milione kilometara daleko, ne bi mogao da dođeš do kraja svemira. Razlog je u čiwenici što je taj prostor previše veliki i nije ga moguće obići.

Naša planeta Zemqa kreće se u tom neograničenom prostoru. Kao i Zemqa, i Sunce, i Mesec, i milioni zvezda kreću se u tom prostoru.

Ali, kako je sve to nastalo? Na primer, kako je nastalo Sunce? Ili, kako se pojavila Zemqa?

Postoje dva odgovora na ovo pitawe. Jedan od tih odgovora je tačan, a drugi je pogrešan. Oni koji pogrešno odgovaraju na ovo pitawe takođe su oni koji veruju u teoriju evolucije. Na sledećoj strani ćemo ti prvo pokazati pogrešan odgovor, a onda onaj pravi.

POGREŠAN ODGOVOR:

Oni koji pogrešno odgovaraju na pitawe “Kako je nastao svemir?”, kažu: Svemir je oduvek postojao i on je nastao sam od sebe. To jest, mnoštvo materijala se ujedinilo i tako se formiralo Sunce, zvezde, Zemqa, mora, drveće, reke i planine; i to sve slučajno.

Zar ne misliš da je jedno takvo razmišqawe pogrešno? Ako bi ti tvoj drug rekao: “Stavio sam malo zemqe, kamewa i vode u jednu veliku kutiju. Sačekaću nekoliko godina i od te kutije će nastati kompjuter”, da li bi mu verovao? Ti bi verovatno pomislio da se tvoj drug ili šali ili govori neistinu.

Evolucionisti na isti način otvoreno iznose neistine. Kompjuter ne može nastati sam od sebe kao rezultat slučajnosti. Prvo neko mora da isplanira kako će kompjuter izgledati i odluči koje će komponente koristiti. A onda, u velikim fabrikama, inžeweri, tehničari i stotine radnika, prihvataju se zajedničkog posla. Oni koriste mnoge mašine da bi sastavili kompjuter. Drugim rečima, kada vidiš kompjuter ti znaš da on nije mogao da nastane sam od sebe. Zar nije očigledno da qudi koji mnogo znaju prave kompjutere?

Sunce, Zemqa i druge planete mnogo su veći od kompjutera. Zato, ako je neko napravio kompjuter, mora da postoji Neko ko je stvorio Sunce, Zemqu, Mesec i zvezde.

TAČAN ODGOVOR:

Da li znaš šta je tačan odgovor? Tačan odgovor je da je svemoćni Bog stvorio Sunce, Zemqu, planete i zvezde. Sve što postoji u svemiru stvoreno je savršeno i na pravilan način. To je zato što je svamoćni Bog stvorio svemir i sve postavio na svoje mesto.

JOŠ JEDAN POGREŠAN ODGOVOR:

Tokom proteklih godina evolucionisti su izjavili da su otkrili nešto veoma važno. To njihovo, navodno važno otkriće glasi: Pre nego što je svemir nastao, ništa nije postojalo. Nije bilo zemqe, ni vazduha, ni vode, ni zvezda. Nije bilo ni svemira. Unutar tog ništavila postojala je samo jedna mala tačka. Ta tačka bila je tako mala da je čak i običnom oku bilo teško da je vidi. Unutar te tačke bila je sabijena velika količina materije. A onda, u jednom trenutku, ova tačka je eksplodirala. Posle eksplozije, sva ova sabijena energija se oslobodila i izletela. Zatim je počela da se skupqa i formira atome, a onda od tih atoma nastale su zvezde, naše Sunce, Zemqa i druge planete. Evolucionisti su nazvali ovu eksploziju "Veliki prasak". Oni kažu da je sve u svemiru nastalo kao rezultat Velikog praska.

Razmisli sada o nečemu što je veoma važno. Zamisli da si deliće slagalice nasu-mice stavio u jedan balon. Posle toga si ga naduvao, a onda učinio da on eksplodira. Drugim rečima, balon je doživeo "veliki prasak". Šta se desilo sa delićima slagalice koje si stavio u balon? Mogu li ti delići formirati predivnu kuću ili aerodrom, ili nešto što teško možeš i da zamisliš, i to usred tvoje sobe? Ili će se ti delići razleteti po celoj sobi? Naravno, oni će se razleteti po celoj sobi. Za sastavljanje jedne slagalice potrebno je da ti sam sakupiš sve wene deliće i napraviš aerodrom ili kuću.

Isto tako, sve što vidiš u prirodi nije moglo da nastane kao rezultat eksplozije u svemiru, kako tvrde evolucionisti. Bog je stvorio Zemqu, Sunce, planete i zvezde. Wegova snaga je dovoqno velika da sve to učini. Kada poželi da nešto učini, On to odmah i za kratko vreme učini.

Bog nam je poslao kwigu koja se zove "Biblija". U woj možemo pronaći odgovore na sva važna pitawa. Na primer, kada se zapitamo: "Kako je Bog sve stvorio?" dobijamo ovakav odgovor iz Biblije: "Rečju Božjom nebesa se stvoriše i duhom usta Wegovih sva vojska wihova. Jer On reče i postade; On zapovedi i pokaza se." (Psalam 33,6.9) "Za šest dana stvori Bog nebo i zemqu, mora i sve što je u wima."

(2. Kwiga Mojsijeva 20,11)

Bog je Zemqu stvorio za nas

Kao što vidiš, svemoćni Bog je stvorio Zemqu, Sunce, zvezde i Mesec. Ali, kako su nastala sva bića na Zemqi? Ako možeš, zamisli veliku planetu sa wenom površinom koja je potpuno prazna. Na woj nema qudi, ni životiwa, ni biqaka, ni insekata.

Naša planeta Zemqa uređena je sa mnogo pojedinosti da bi bića mogla da žive na woj. Bog je učinio da na našoj Zemqi postoje sve te pojedinosti. Bez toga, niko od nas ne bi mogao da postoji, ni ti, ni tvoji roditeqi, ni tvoji prijateqi.

Evo kako je Bog sve to lepo stvorio da bi bića mogla da prežive:

1. Pogledaj kako je svemir lepo uređen. Suncu je određen pravi položaj da bi moglo da nas greje i da nas u isto vreme osvetqava. Ako ne bi bilo Sunca, ne bi nijedno biće postojalo na Zemqi. Ni ti, ni ja, ni bilo koja životiwa, niti bilo koje drugo biće ne bi moglo da opstane.

2. Svemoćni Bog je, takođe, postavio Sunce onoliko koliko treba da bude udaqeno od Zemqe. Kada bi Zemqa bila samo malo bliže Suncu, ona bi se zapalila od toplote i mi ne bi mogli živeti. Kada bi Zemqa bila samo malo daqe od Sunca, onda bi sva bila prekrivena ledom i opet nijedno biće ne bi moglo da preživi. Zbog toga nema života na drugim planetama, jer su one ili previše blizu ili previše udaqene od Sunca.

3. Kao što znaš, bića moraju da dišu da bi preživela. Nama je potreban kiseonik da bismo mogli da dišemo. U vazduhu ima kiseonika upravo onoliko koliko je potrebno da bi qudi mogli da dišu. Kada bi ga bilo samo malo mawe ili malo više, niko od nas, niti bilo koja životiwa ili biqka, niko ne bi mogao da preživi. Dakle, kao što smo već rekli, nama je potrebno da dišemo da bismo preživeli. A za to nam je potreban kisonik.

4. Voda je jedan od najvažnijih činilaca koji nam omogućava da preživimo. Nijedan organizam ne može da živi bez vode. Zbog toga je Bog jedan deo Zemqe prepustio vodi. Tri četvrtine Zemqine površine prekriveno je vodom. Međutim, vode nema ni na jednoj drugoj planeti. Vode nema ni na Mesecu koji vidiš noću. Sve ono što je neophodno bićima postoji samo na Zemqi.

Na Zemqi postoje mnogi činiooci koji nam omogućavaju da živimo. Ako samo jednog od njih ne bi bilo, nijedno biće ne bi opstalo na Zemqi. Da li je moguće da je hiqade takvih životno važnih pojedinosti slučajno nastalo i formiralo jedno takvo mesto kao što je Zemqa? Naravno da ne. Čak nijedna od tih pojedinosti ne može slučajno da nastane. Svemoćni Bog je stvorio Zemqu za qude. I zbog toga, Zemqa je najpogodnije mesto za nas.

Možemo navesti još jedan primer za one koji tvrde da su Zemqa i ceo svemir slučajno nastali. Zamisli da se šetaš na plaži i vidiš da ti se približavaju veliki talasi; zbog toga odlučuješ da se vratiš svojoj kući. Kada si se posle nekoliko sati vratio na plažu, zapažaš predivan prizor. Na plaži vidiš divan grad napravqen od peska. Tu su kuće, škole, bolnice, aerodrom, autobusi. Tu su čak i qudske figure. Zadihqen pitaš prijateqa koji tu prolazi, da li možda zna kako su nastale sve ove stvari. Šta bi pomislio, ako bi ti on odgovorio: "Mislim da su veliki talasi, koji si dospeli do plaže, napravili sve ovo"? Zar ne bi pomislio da je tvoj prijateq sve to izmislio, ili zar se ne bi nasmejao, misleći da se on si-gurno šali?

Ti bi verovatno sve to prihvatio kao duhovitost, jer je nemoguće da talasi slučajno naprave tako savršen grad od peska. Očigledno je da je neki stručwak za izgradwu takvih gradova - došao, napravio i otišao.

Međutim, pojedini qudi, iako imaju ugled profesora i naučnika, prihvataju jednu takvu smešnu ideju. Oni neće reći: "Talasi su napravili grad od peska", već će reći: "Sićušni delovi materije, zvani atomi, slučajno su se sakupili i sami od sebe formirali Sunce, zvezde i Zemqu." Ovi qudi sve to čine zato što ne žele da priznaju da je svemoćni Bog sve stvorio. Oni brane ono što je pogrešno, da ne bi prihvatili ono što je ispravno. Na kraju ove kwige detaqnije ćemo objasniti ko su ti qudi.

Spoqni zaštitni omotač Zemqe: Atmosfera

Da li znaš da svakoga dana veliki broj meteora pada na Zemqu?

Prilikom pada na druge planete, meteori formiraju velike kraterne. Ali, kad padnu na Zemqu, ne izazivaju nikakva oštećewa.

Zašto meteori izazivaju velika oštećewa na površinama ostalih planeta, a površina Zemqe ostaje neoštećena?

Ova pojava je u skladu sa postojawem atmosferskog omotača oko Zemqe. Atmosfera kao zaštitni omotač okružuje našu planetu. Meteor koji uđe u Zemqinu atmosferu ubrzo se smawuje zato što se u woj zapali. Kada stigne blizu površine Zemqe, meteor je postao veoma mali. Dakle, meteor će ostati veoma mali ili će biti potpuno uništen, tako da neće moći da nas povredi.

Atmosfera ne samo da štiti od udara meteora, već upija i štetne zrake koji potiču od Sunca. Ako bi ti štetni zraci dospeli do Zemljine površine, bića na voj ne bi mogla da prežive.

Spomenulismo samo dve osobine koje su više nego do-voqne da nam pokažu da atmosfera nije nastala slučajno. Svemoćni Bog, koji ima neograničeni uticaj na sva bića na Zemqi, stvorio je atmosferu. Uz pomoć atmosfere, On nas štiti od spoqnih opasnosti.

Mogu li atomi da misle?

Bog je u početku stvarawa stvorio ATOME. Ali, da li znaš šta je atom?

Da ti najpre objasnimo na šta liči jedan atom. Atom možemo uporediti sa klikerom. Međutim, ovi klikeri su toliko mali, da tako nešto nikada ranije nisi video.

A sada, okreni se oko sebe! Sve što vidiš oko sebe napravqeno je od tih klikera koji se zovu atomi. Stolica na kojoj sediš, kwiga koju držiš u ruci, tvoja mama, tvoja učiteqica u školi, televizor koji gledaš, jabuke, banane, čokolada, tvoj drug, voda, cveće u bašti, tvoje igračke, čak i tvoje telo, sve je sačiweno od tih atoma. Zvezde i planete koje čine svemir, svet u kome živimo, takođe su sastavqeni od istih atoma od kojih si i ti sastavqen. Sva mesta na kojima si bio i sve što vidiš oko sebe, sastavqeno je od atoma.

Ali ti ne možeš da vidiš te male klikere koji se zovu atomi, jer su oni toliko sićušni da ne možeš to ni da zamisliš. Oni su toliko mali da čak ni uz pomoć najboljeg mikroskopa nije moguće videti nijednog od wih. Da bi mogao da shvatiš koliko su atomi mali, pogledaj sledeći primer:

Zamisli da imaš kquč u svojoj ruci. Očigledno je da nemaš nikakve mogućnosti da vidiš atome koji sačiwavaju taj kquč. Ako kažeš: "Ja moram da vidim te atome", onda moraš da zamisliš da je taj kquč veliki kao Zemqa. Ako bi mogao da zamisliš da kquč bude veliki kao Zemqa, onda bi svaki atom u wemu bio veliki kao jedna trešwa, a to bi ti omogućilo da ga vidiš.

Kako su se svi ti atomi skupili nakon početnog stvarawa? Atomi nisu živi. Oni nemaju mozak, niti bilo kakvu inteligenciju. Oni ne mogu da donose nikakve odluke. Na primer, oni ne mogu reći: "Hajde da se okupimo zajedno i

napravimo zvezdu", ili: "Hajde da budemo bliži jedni drugima i oblikujemo Zemqu." Možemo, takođe, razmotriti i sledeći primer: Već smo spomenuli slagalicu. Delići te slagalice nisu živi, i baš kao i atomi, ni oni ne mogu da donose odluke. Ako bismo razbacali deliće slagalice, oni nikada ne bi mogli da pomisle: "Da se odmah sakupimo i ostanemo zajedno i da izgradimo kuću ili oblikujemo čoveka!"

Ponovo postavqamo pitawe: "Kako su nastale sve te zvezde, planete, qudi i životiwe, koji se svi sastoje od atoma? Ako atomi ne mogu da donose odluke, ko ih je sastavio zajedno?"

Naravno, ništa oko nas ne može slučajno da nastane. Svemoćni Bog je sakupio sve te atome i učinio da ostanu zajedno. On je od atoma stvorio ceo svemir, planete, zvezde, Zemqu, životiwe i biqke.

Kako su qudi stvoreni od atoma?

Rekli smo da su se atomi okupili i oblikovali čoveka. Naravno, možda se pitaš kako je to moglo da se dogodi. Prvo, atomi su se sakupili i formirali ĆELIJE! Ponovo se susrećemo sa nečim novim. Šta je to ćelija?

Tela svih bića sastavqena su od ćelija. Iako ćelije nisu tako male kao atomi, one su ipak toliko sićušne da se ne mogu videti golim okom. Pokušaćemo da prikažemo veličinu ćelija pomoću sledećeg primera: Ako bismo sakupili zajedno oko 10.000 ćelija, mogli bismo da od wih napravimo samo glavu čiode. Zato ćelije ne možemo da vidimo golim okom. Međutim, ćelije su gradivni blokovi qudi, mrava, mačaka, ruža, drveća i svih drugih bića koja postoje oko tebe. Na primer, ti si sastavqen od hiqadu milijardi ćelija.

Ali, odakle je došlo tih hiqadu milijardi ćelija?

Pogledaj svog malog brata. On nije bio tu pre dve godine, a onda se iznenada pojavio i počeo polagano da raste. Tvoj brat je započeo svoje postojawe kao jedna ćelija u stomaku tvoje mame. Ali ta jedna ćelija sadržala je u sebi izuzetno veliki obim važne informacije. Potpuna informacija na osnovu koje je izgrađen tvoj brat nalazila se u toj jednoj ćeliji: boja wegovih očiju, boja wegove kose, wegova visina i tako daqe.

Onda je ta ćelija malo porasla i počela da se deli. Najpre se podelila na dva dela. Međutim, ovde otkrivamo nešto vrlo zanimqivo, a to je činjenica da se informacija u ćeliji nije podelila na dva dela. To znači da se ista informacija iskopirala u dve ćelije. Posle toga, ćelije su nastavile da se dele i nastavio se isti proces kopirawa informacije u svakoj od wih, što

je doprinelo stvaranju mnogo ćelija sa istom informacijom. Zatim su se ove ćelije podelile u druge ćelije, a one su se opet podelile u druge... Ta deoba je nastavljena, i tako su se formirali milioni ćelija.

Ove ćelije, iako sadrže istu informaciju, počele su da izvršavaju zadatke koji se razlikuju jedni od drugih. Neke od njih pretvorile su se u ćelije kože; druge u ćelije mišića, zatim koštane ćelije, nervne ćelije i tako dalje. I pošto su ćelije nastavile da se umnožavaju, one su dobijale izgled lopte koja počinje da se širi i dobija svoj oblik. Kao što možeš videti na gorešnjim slikama, prvo je nastala glava tvog brata, a zatim njegove male ruke i noge. Ćelije su nastavile da rastu i da se dele, i posle devet meseci one su oblikovale pravu bebu. Tada si mogao da se susretnoš sa njom.

Sigurno su te iznenadila sva ova saznanja sa kojima smo te upoznali. Verovatno se pitaš kako ćelije uspevaju da obavljaju tako različite zadatke ili kako su bile u stanju da bebu tako lepo oblikuju. Svemoćni Bog je sve to učinio. Ćelije su male i nevidljive za golo oko. Kao i atomi, ni ćelije ne mogu da donose odluke ili da same od sebe stvore zajednicu i formiraju čoveka. Besmisleno je čak i pomisliti da su tvoj brat ili druga ljudska bića nastala od ćelija koje su se slučajno okupile na jednom mestu.

Svemoćni Bog, Tvorac svega, savršeno je stvorio ljude i pozvao ih da razmišljaju o tome.

I ti, kao i tvoj mali brat i svi drugi ljudi, počeo si da rasteš od jedne ćelije, razvijao si se i postao veliki. Sada možeš da živiš u ovom svetu. Za to možeš da zahvališ Bogu. On te mnogo voli i nudi ti mnogo lepih stvari. Zato nikad nemoj da zaboraviš da zahvališ Bogu za sve to.

OVO JE NAŠE TELO!

Naše telo je savršena mašina koja nam omogućava da lepo živimo na Zemlji, da trčimo i igramo se, da čitamo i pišemo, ukratko, omogućava nam da obavimo svaki posao. Ta mašina je tako savršena da čak ni najnaprednija tehnologija nije u stanju da napravi nešto slično.

Od kada znaš da tvoje telo neprekidno radi i da popravka samo sebe kada se dogodi neko oštećenje?

Naši prozori u svet: Naše oči

Svaki organ, deo našeg tela, veoma je važan za nas. Naš život bi se potpuno promenio ako bi nedostajao samo jedan od njih. Na primer, naše oči... Da li si nekada razmišljao o tome kakav bi nam život bio kada ne bismo imali oči? Onda ne bismo mogli da znamo kako nam izgledaju roditelji, braća, sestre i prijatelji. Ne bismo mogli da vidimo sve lepe stvari koje postoje. Ne bismo mogli da se igramo sa većinom svojih igračaka. Ne bismo mogli da čitamo ovu knjigu, niti da vidimo slike koje su u knjizi. Ne bismo mogli ni da zamislimo kako izgleda zec ili pas, pošto ih nikada ne bismo videli. Ne bismo mogli da gledamo nijedan crtani film na televizijski. Ne bismo mogli ni svoje poslove da obavljamo. Ne bismo mogli da nađemo put do kuće. Ne bismo mogli da vidimo nijednu boju ni oblik, ne bismo znali šta je svetlost, niti bismo mogli da prepoznamo bilo šta od svega toga. Beskonačan je spisak onoga što ne bismo mogli da vidimo.

Ali, Bog je stvorio sve stvari sa očima koje mogu da vide. To je veoma važna prednost koju je Bog dao ljudima.

Pogledajmo ukratko kako možemo da vidimo:

Svaki objekat na svetu šalje svetlost u svoju okolinu. Na primer, dok čitaš ovu knjigu, svetlost koja dolazi od ove knjige prolazi kroz zenicu do zadnjeg dela tvog oka.

Pošto ova svetlost prođe kroz seriju procesa u pozadini tvog oka, pretvara se u električni signal. Ovaj električni signal odlazi do tvog mozga. U zadnjem delu tvog mozga nalazi se centar za posmatranje koji ti omogućava da vidiš. Centar za posmatranje je jedna mala tačka. To je malo mesto na kome električni signali prave sliku knjige u trenutku u kome je posmatraš.

Zar to nije savršen sistem? Ako se sećaš, ranije smo u ovoj knjizi spomenuli evolucioniste. Rekli smo da ti ljudi veruju da su Zemlja, svemir, zvezde i sva bića slučajno nastali. Oni kažu: Oči su nastale slučajno, same od sebe. Da li je jedno takvo složeno i predivno ustrojstvo moglo da nastane samo od sebe? Navešćemo jedan primer da bismo razjasnili koliko je ovo mišljenje neozbiljno:

Inženjeri su napravili fotoaparate i video-kamere kopirajući ljudske oči. Međutim, nijedan od tih uređaja ne može da nam da tako jasnu sliku kao naše oči. Podigni sada svoju glavu sa ove knjige i pogledaj oko sebe. Zar nije jasno sve ono što vidiš? U tvom pogledu nema zamagljenosti, snežnih tačkica ili linija koje preskaču. A sada pogledaj svoj

televizor. Na njegovoj slici često možeš da vidiš snežne tačkice ili linije koje preskaču. Čak i kada se to ne bi dešavalo, nova televizijska tehnologija još uvek ne bi mogla da proizvede tako dobru sliku kao što to mogu tvoje oči.

A sada, za trenutak razmisli. To znači da su tvoje oči mnogo naprednije i boćeg kvaliteta nego bilo koja video-kamera, fotoaparat ili televizor. Šta bi pomislio ako bi ti neko došao i rekao sledeće:

“Prohujala je velika oluja koja je po dvorištu razbacala električne kablove, zavrtwe, čekić, odvijač, daske i staklo. Onda je pala kiša i udarali gromovi, i svi ti delovi pomešali su se sa zemqom. Zatim je prošlo određeno vreme i pojavio se televizor. Ja sam ga uzeo i uneo u kuću.”

Ti bi verovatno pomislio da je taj koji je to ispričao ili nerazuman ili neozbiqan, jer svi mi znamo da se televizori prave u velikim fabrikama u kojima rade stotine inžewera, dizajnera i veoma obućenih radnika. Nemoguće je da televizor nastane sam od sebe.

Da li je onda moguće da su naše oči, koje su mnogo složenije i kvalitetnije od bilo kog televizora, nastale same od sebe? Naravno da ne! Baš kao što televizor ne može da nastane sam od sebe, već ga je neko napravio, isto tako ni naše oči nisu rezultat slučajnosti. Svemogući Bog je Onaj koji je stvorio naše oči da sve možemo jasno da vidimo, u tri dimenzije i u boji. Zato smo zahvalni Bogu za sve lepo što možemo da vidimo.

Naše uši čuju bez ikakvih smetwi

Bog je stvorio naše uši savršeno, kao što je savršeno stvorio i naše oči. Zamisli za trenutak jedan muzički uređaj. Čak i ako bi ukqućio najbolji muzički uređaj, čuo bi neka pucketawa i šumove. Kanali na radiju često se mešaju. A sada, zastani, nemoj ništa da pričaš, već samo slušaj. Da li čuješ bilo kakav šum? Tvoje uši nikada ne stvaraju šumove. Ti savršeno i jasno čuješ zvuke. Zar ne očekuješ da i naše uši mogu da stvaraju šumove kao što to čini muzički uređaj? I ovde možemo reći da je Bog savršeno stvorio naše uši i mi, bez ikakvih šumova, možemo jasno da čujemo čiste zvuke koji nastaju oko nas.

Bog je stvorio naše uši tako da mi ne možemo čuti određene zvuke. Na primer, krv u našem telu teče veoma brzo i stvara mnoštvo zvukova tokom svoje cirkulacije. Međutim, naše uši ne čuju zvuke koje krv stvara. Naša planeta svojim kretanjem, takođe, stvara veoma snažne zvuke. Ali, Bog je stvorio naše uši tako savršeno da mi ne možemo čuti te zvuke. Bog je tako pokazao da se On veoma brine o nama. On zato nije dopustio da tokom svog života čujemo određene, neprijatne zvuke. Zbog toga treba da budemo zahvalni Bogu što neprekidno brine o nama.

Naše srce nikad se ne umara

Naše srce je veoma zanimljiv organ. Ono pumpa krv 72 puta u minuti i oko 40 miliona puta u godini. Da bi shvatio koliko je to naporan posao, pokušaj da stegneš svoju šaku u oblik pesnice, a onda otvori šaku, i nastavi da to činiš više puta. Koliko minuta bi mogao to da radiš? Tvoje srce, koje je otprilike veličine tvoje pesnice, nastavlja tako da radi tokom celog tvog života bez umaranja i bez zastajawa. Srce ne prestaje da radi čak ni kad spavamo. Ako se uzбудimo - srce će raditi brže, a ako se odmaramo - radiće sporije. Naše srce samo vrši sva ta podešavanja, a da mi toga nismo ni svesni. Prilikom svakog otkucaja srce pumpa krv u naše telo. A ono što nam je potrebno da bismo preživeli nalazi se u krvi. Zahvaqujući tome, svaka od naših ćelija dobija kiseonik i hranu koji su joj potrebni. Naše srce pumpa oko 43 litara krvi svakoga dana. Da li znaš koliko je to? To je oko 150 kada za kupawe ispuwenih do vrha. Zar se ne bi umorio kada bi, samo pomoću jedne šojice, pokušao da isprazniš jednu kadu za kupawe punu vode? A sada zamisli da treba da isprazniš 150 kada za kupawe, napuwenih vodom, pomoću samo jedne šojice? Sigurno da ne bi mogao da izvršiš tako težak zadatak. Međutim, naše srce izvršava takav zadatak od dana kada smo se rodili i nastaviće tako da radi sve dok ne umremo. Na primer, ti ćeš zastati u jednom trenutku, ako radiš naporan posao. Verovatno ćeš imati potrebu da legneš ili predahneš. Ali, naše srce se ne umara, zato što je ono izuzetno važan činilac u održawu našeg života. Srce je malo po veličini, ali posao koji obavlja je veliki. Bog je, dakle, stvorio takvo srce, i na takav način, da se nikad ne umara.

Da li znaš da u našem telu postoji vojska koja nas štiti

od bakterija i virusa

Mesta na kojima sedimo, vazduh koji udišemo, stvari koje uzimamo, prepuni su bakterija i virusa, ali ih mi ne možemo videti. Bakterije i virusi su mali organizmi koji izazivaju bolesti u ljudskom organizmu. Mi ih ne možemo videti, ali oni mogu da učine da budemo bolesni i slabi. Postoje, takođe, i druge korisne čestice koje mi ne možemo videti. One sačinjavaju vojsku koja živi u nama i štiti nas od bakterija i virusa. Ova vojska zove se "odbrambeni sistem" (ili imunološki sistem). Naš odbrambeni sistem nalazi se u našoj krvi. Čelije koje sačinjavaju naš odbrambeni sistem zovu se krvne čelije. Kada neprijatelj uđe u naše telo, naša krv počinje da deluje kao laboratorija. Ona odmah počne da proizvodi specijalne materije koje se bore protiv neprijatelja i umnožava ih u zavisnosti od snage neprijatelja. I velika bitka počinje. Vojska u našem telu često pobeđuje u borbi, u kojoj bakterije i virusi umiru, a da mi to i ne osetimo.

Nekada osetimo tu borbu. Možda ćeš se zapitati: Kako? Tako što osetimo da smo bolesni! Verovatno si do sada nekada bio bolestan. To se dešavalo kada se neprijatelj borio protiv vojske u tvom telu. Tokom te borbe, tvoje telo je iskoristilo svu energiju i bilo mu je potrebno još energije. Ako bi ti izašao da trčiš, dok se tvoje telo bori protiv neprijatelja, onda bi potrošio energiju koja je tvom telu potrebna za borbu. U tom slučaju, tvoja vojska bi izgubila bitku i ti bi teško oboleo. Zato kad osetiš da si bolestan, legni da se odmoriš, a tvoja vojska korisno će upotrebiti svu tvoju energiju. Tvoja vojska će na taj način pobediti. Kada se temperatura našeg tela povisi, telo nam šalje poruku "Odmori se!".

Da li znaš šta bi se desilo kada ne bismo imali odbrambeni sistem? Ubrzo posle našeg rođenja, prva bakterija koja bi dospela u naše telo mogla bi da nas ubije. Ali milostivi Bog brine se o svim ljudima, On je stvorio svakog čoveka sa odbrambenim sistemom. Kao što smo od početka ove knjige videli, od Boga zavisi svaki minut našega života, čak i to što možemo da gledamo predivne stvari i jedemo ukusnu hranu. Zato treba da budemo zahvalni našem Bogu za sve lepo što nam je dao i da Mu kažemo: "Dragi Bože, hvala Ti na svemu lepom što si mi dao."

PREDIVNE OSOBINE STVORENJA KOJA SE NALAZE OKO NAS

Da li znaš da bića koja svakoga dana vidiš imaju veoma zanimljive osobine?

Kada je stvorio Zemlju, Bog je na njoj stvorio mnoštvo bića. Čovjek je jedno od tih bića. Rekli smo ranije kako je čovjek stvoren. Ali, osim čovjeka postoje i druga bića na ovoj planeti.

Postoje i bube i životinje. U ovom delu objasnićemo i prikazaćemo zanimljive osobine nekih životinja i bučaka. Neki od njih su životinje koje možda vidiš svakoga dana dok šetaš, dok se igraš u dvorištu ili sediš na terasi. Verovatno nisi mnogo razmišljao o njihovim izuzetnim osobinama. Kada je stvorio čoveka, Bog im je dao neke osobine koje će ih stalno podsećati na Boga kao Tvorca. Na primer, na prethodnoj strani možeš videti slike deteta i komarca. Komarac je više hiljada puta mavi od deteta. Ali, bez obzira na to, dete koje spava u svom krevetu potpuno je bespomoćno u odnosu na komarca. Bez obzira na to šta sve dete može da uradi, ono neće moći da se zaštiti od uboda komarca. To je zato što komarac ima mnoge i posebne osobine, i zato je tako nasrtljiv i opasan, iako je mnogo puta mavi od čoveka. Bog želi da ljudi razmišljaju. Bog želi da ljudi shvate da sami, bez Bogaove pomoći, ne mogu ništa da učine, čak ni protiv komarca. Na taj način ljudi mogu da shvate da su sami i bez Boga potpuno bespomoćni.

A sada, razmisli o sebi. Odlaziš u krevet i stalno čuješ zujanje. To je zujanje komarca. Kao što možeš da vidiš na slici, komarac je veoma mali, ali njegov zujanje je dosta jako. On to uspeva zahvaćujući specifičnoj sposobnosti koju mu je Bog dao. Međutim, da li znaš zašto komarac stalno pokušava da te ubode? Nastavi da čitaš i dobićeš odgovore na mnoga zanimljiva pitanja koja se odnose na komarca.

NEVEROVATNA OTKRIĆA O KOMARCU

Komarac je insekt koji je većini ljudi poznat, jer kao nezvani gost posećuje tokom leta njihove kuće. Da li si nekada izbliza posmatrao komarca? Ako nisi, pogledaj sliku na prethodnoj strani i da pokušamo da je zajedno proučimo. Da li znaš zašto je stomak ovog komarca crven? Njegov stomak je crven zato što je ispunjen krvlju osobe na koju je sleteo. Zašto komarci sisaju krv? Mnogi ljudi veruju da se komarci hrane krvlju. Ali, u stvarni, komarci se hrane proizvodima sa cveća. Jedino ženka komarca sisa krv jer joj je potrebna za jaja koja nosi. Sada kada ovo znaš, sigurno ćeš na komarce drugačije gledati. Međutim, postoje i druge osobine komaraca koje će te još više iznenaditi. Kao što znaš, komarci su insekti koji lete i žive na kopnu. Ali, oni se razvijaju u vodi i kada odrastu izlaze iz vode, ali uopšte se ne pokvase. Da li si ikada čuo nešto tako neverovatno? Ako nisi, nastavi da čitaš i zaista ćeš se iznenaditi.

Avantura počinje...

Avantura malog komarca počiva kada ženka komarca svoja jaja ostavi na površini vode ili na vlažnom lišću. Treba da znaš da ona svoja jaja ne ostavlja nasumično. Ona ih uredno slaže jedno pored drugog. Ovakvo složena jaja liče na splav. Da li znaš zašto ženka komarca svojim jajima daje ovakav oblik?

Ona svojim jajima daje takav oblik, jer dok leže na vodi ona lako mogu da potonu. Ali ako su spojena na ovakav način, nema bojazni da će potonuti. Bela jaja koja ženka pažljivo ređa, odmah postaju tamna. Drugi insekti i ptice ne primećuju ova jaja jer je njihova boja tamna. Na taj način jaja bivaju sačuvana od napada drugih insekata i ptica. Gde je to malo jaje komarca naučilo da treba da menja svoju boju? Očigledno da malo jaje ne poseduje to znanje. Ženka komarca koja je izlegla ova jaja takođe ne zna da menja boju svojih jaja. Tvorac koji štiti sva bića zaštitio je i njih.

Ali, sačekaj! Avantura komarca tek je počela. Mali komarci unutar jaja uskoro će se pretvoriti u larve. A te larve, kao što možeš videti na sledećoj strani, nalaze se u vodi glavom okrenutom nadole. Šta misliš, kako ove larve dišu kada se njihove glave nalaze u vodi? Tvorac im je dao jedan organ koji im omogućava da dišu. Da li znaš na šta liči taj organ? On liči na cev za disanje kod ronilaca, kao ona koju ima dečak na sledećoj strani. To je jedna cev čiji se vrh nalazi iznad vode. Vazduh koji prolazi kroz tu cev omogućava disanje malom komarcu koji se nalazi ispod vode.

Međutim, ovde se pojavljuje veliki problem. Ova cev nalazi se iznad vode, ali i najmanji talas mogao bi da ubaci vodu u nju, i ta voda udavila bi malog komarca. Ali, to se ne dešava. Na kraju ove cevi postoji lepljiva materija koja sprečava vodu da uđe u cev. Šta misliš, da li larva, kao što je ova na slici, može reći: "Hajde da stavim lepljivu supstancu na kraj moje cevi da voda ne bi ulazila unutra"? Da li mali komarci imaju takvu sposobnost i inteligenciju? Očigledno je da mali komarci ne mogu da misle i čine takve poduhvate. Tvorac je stvorio ovu cev tako da mali komarci mogu da dišu, i lepljivu supstancu na kraju cevi koja sprečava vodu da uđe unutra.

Kao što možeš videti, Bog nije samo tebe zaštitio, On je zaštitio sva bića.

Nemoj da misliš da je tu kraj. Avantura još traje.

U međuvremenu, mali komarci nekoliko puta menjaju svoju kožu. Na kraju, dobijaju oblik kao što vidiš na sledećoj slici. Ali, on još uvek ne izgleda kao pravi komarac, zar ne? Ovo razdoblje u razvoju komarca zove se lutka. Unutar kuštice zvane lutka komarac potpuno odrasta i dobija pravi izgled komarca. On postaje spreman da leti, zajedno sa svojim antenama, bodicom, nogama, kri-lima i očima koje čine veliki deo njegove glave. Međutim, on najpre mora da izađe iz kuštice u kojoj se nalazi.

Komarac se pojavio!

Quštura najpre puca u području glave. Komarac se suočava sa velikom opasnošću pre nego što se rodi. Šta će se desiti ako se quštura napuni vodom? U tom slučaju, komarac će potonuti. Međutim, glaveni deo qušture prekriven je posebno lepqivom materijom koja štiti komarčevu glavu od dodira sa vodom.

Ovaj trenutak je vrlo važan, jer komarac mora da stoji na vodi na vrhovima svojih stopala i ne sme da navlaži svoja krila. Čak i najslabiji vetar mogao bi da izazove pad komarca u vodu i time wegovu smrt. Ali, komarac se veoma vešto snalazi na vodi, jer potpuno koristi osobine koje mu je Tvorac dao.

Kako komarac može da te vidi i ubode u mraku?

Da li si to pitawe nekad postavio? Pala je noć, mrak je, a ti ležiš u svom krevetu. Pokriven si svojim pokrivačem. Samo mali deo tvoje ruke nalazi se izvan pokrivača. Komarac dolazi usred mraka; on uočava taj mali deo tvoje ruke i ubada je. Ako ti ništa ne možeš da vidiš u mraku, kako onda komarac može da vidi?

Komarci mogu da vide bića oko sebe u različitim bojama na osnovu toplote koju ta bića zrače. Pošto taj način vida ne zavisi od svetla, oni mogu, čak i u mraku, tokom noći, da pronađu krvne sudove.

To je izuzetna sposobnost komarca. Na osnovu toga, naučnici su konstruisali kameru koja snima na osnovu toplote. Čak i kada je mrak, ova kamera snima okolinu kao da je dan. Da li to možeš da zamisliš? Qudi imitiraju ono što radi mali komarac! Da li je moguće da komarac zna više od qudi, i to od naučnika? Naravno da ne! Ali Tvorac je dao komarcima izuzetne sposobnosti. Qudi su se oduševili tim izuzetnim sposobnostima i pokušavaju da ih imitiraju. Qudi su projektovali avion imitirajući ptice. Postoje i mnoge druge pojave koje su qudi iskoristili pošto su otkrili u prirodi. Ali za sada, mi ćemo nastaviti avanturu proučavawa komarca.

Komarac u akciji!

Tehnika koju komarac koristi prilikom sisawa krvi je toliko precizna da je zadivila qude.

Komarac najpre sleće na svoju metu. Na primer, tvoju ruku... Zatim, pomoću malih usana na svojoj surlici on bira pogodno mesto za sebe.

Bodqđ komarca liči na špric i zaštićena je pomoću specijalnih korica. Tokom sisawa krvi igla se izvlači iz korica. Mnogi qudi misle da komarac probada kožu, kada svoju bodqu uvlači u wu, ali on koristi drugačiju metodu za taj posao. On svoju dowu vilicu pomera napred i nazad, slično radu testere, i pomoću svoje dowe vilice zaseca kožu. Zatim, kroz taj otvor uvlači svoju bodqu i kada bodqđ dođe do krvnog suda on počiwe da sisa krv.

Doktor komarac!

Možda ćeš se zapitati: "Mogu li komarci da postanu doktori?" Ali, kada pročitaš ovu stranu, reći ćeš: "Oni su zaista doktori!"

Kada se posečeš, tvoja krv sama prestaje da ističe. To je zato što krv ima sposobnost da se zgruša i tako prestane da ističe. Bog je stvorio krv sa takvom jedinstvenom osobinom da bi zaštitio qude. Kada se krv ne bi sama zgrušala, najmawa posekotina na našem prstu ili povreda koju smo zadobili prilikom pada dok smo trčali, mogla bi da prouzrokuje smrt, jer ne bismo mogli da zaustavimo krvarewe.

To za nas ima životnu važnost. Međutim, komarci nisu previše srećni zbog toga. Zašto? Zato što kada komarac počne da sisa našu krv, ona počiwe da postaje čvrsta i ne može da se kreće kroz wegovu bodqu. Kada bi se to zaista desilo, komarci ne bi mogli da opstanu u životu. Osim toga, u toj situaciji nijedan komarac ne bi mogao da uzme proteine za svoja jaja. Ali, opet možemo zakqučiti - Tvorac je stvorio komarce kao bića posebno pripremqena za taj proces. Kako? Pre nego što komarac počne da sisa krv, on izlučuje naročitu tečnost u krvni sud osobe na koju je sleteo. Na taj način, krv u tom području neće se zgrušati i komarac će moći da je sisa.

Ova tečnost ima još jednu posebnost. Dok komarac sve ovo radi, ti ništa nećeš osetiti, zato što ova tečnost čini da utrne područje kože koje on ubada. Ova tečnost je kao anestezija koju koristi zubar ili hirurg. Lekari koriste anesteziju da bi nam pomogli da se boqe osećamo, da ne osećamo bol, dok nas oni leče. Kao što vidiš, komarac deluje kao doktor. On najpre učini da koža utrne, pa je onda probuši i sisa.

Tek pošto te komarac ubode, osetićeš svrab i zapaziti otok. Ova tečnost koju je komarac izlučio čini da te koža svrbi i otiče.

Možda misliš da se sve ovo što smo rekli dešava tokom dugog vremenskog perioda. Ali u stvari, komarac veći deo toga obavi za kratko vreme. Ti možeš da osetiš ubod komarca, tek kada je on završio svoj posao i spakovao svoju opremu.

A sada, da zajedno razmišljamo. Komarac je veliki kao vrh olovke. Međutim, posao koji obavlja veoma je važan i složen. Šta misliš, da li komarac razmišlja o svemu tome - o sprečavanju zgrušavanja ljudske krvi, o tome da utrne područje koje treba da zaseče tako da onemogući pojavu bola, da ima oko koje lako može i noću da vidi, da poređa svoja jaja u obliku splava da ona ne potonu... On nije mogao da izmisli sve to, zar ne?

Bog je stvorio svako biće sa najpogodnijim osobinama, tako da ta bića mogu da se hrane, čuvaju i prežive. To samo pokazuje koliko je Bog milostiv, brižljiv i odgovoran. Bog nigde nije napravio nijednu grešku i On nikoga nije zaboravio. Zato i postoji sve ovo što je potrebno, čak i u životu sićušnog komarca.

Muva je jedan od najboljih letaca na Zemlji

Do sada smo spomenuli neke posebne osobine komarca. Međutim, i sve muve koje vidimo oko sebe imaju zanimljive osobine. Od trenutka kada se izlegu, muve su u stanju da izvanredno lete. Možemo slobodno reći da od trenutka kad počnu da lete, muve su najtalentovaniji letaci.

Muva može da zamahne svojim krilima oko 500 do 1000 puta u sekundi. Zaustavimo se ovde i za trenutak razmislimo. Vremenski okvir koji smo spomenuli nije ni jedan minut, ni jedan sat, već samo jedna sekunda. To jest, to je otprilike isto vreme kao kad ti zatvoriš i otvoriš svoje oči (trepneš). Kao što vidiš, muva svojim krilima zamahne makar 500 puta, dok ti jednom zatvoriš i otvoriš svoje oči.

Sada razmisli o sledećem: Šta bi učinio kada bi te neko zamolio da podigneš i spustiš svoje ruke samo 10 puta u jednoj sekundi, a ne 500 puta? Sigurno da bi ti bilo nemoguće da to uradiš 500 puta služeći se mišićima koje imaš. Ali muva, svojim izuzetnim mišićima, obavlja taj zadatak koji ti, ili odrasli ljudi, ne možete da uradite. Pored toga, muve ne osećaju nikakve poteškoće dok mašu svojim krilima; njihovi mišići na krilima neće se istrošiti. To je zbog toga što su one stvorene sa takvim jednim izuzetnim sistemom.

Ako izbliza pogledaš muvu, uverićeš se da ona nema nikavih poteškoća da poleti; možda te to neće iznenaditi, jer si to mnogo puta gledao. Međutim, to je veoma važan i težak poduhvat.

Sigurno si nekad video avion ili helikopter. Da li znaš od kad ih ljudi koriste? Mašine koje danas mogu da lete razvijene su tek u poslednjih sto godina. To znači da pre sto godina nije bilo ni aviona, ni helikoptera koje danas možeš da vidiš.

Inžeweri i tehničari dugo vremena su istraživali, mnogo godina radili i tek odnedavno uspeali su da razviju takve letelice. Pogledaj ovo, vrlo je važno: Danas nijedna mašina koja može da leti nema takvu sposobnost poletawa kao što to ima muva. Ovu osobinu, do određene mere, poseduju neki helikopteri. Međutim, čak i pored svih tih dugotrajnih napora i snažnih motora koji su specijalno razvijeni, ovi helikopteri još uvek nemaju sposobnost da lete tako savršeno kao što mogu muve.

Sada dobro pogledaj prvu muvu koja prođe pored tebe. Ono što ćeš posebno zapaziti jeste da muva ne leti po pravoj liniji. Muva može da leti u bilo kom smeru, manevrišući u vazduhu. Na primer, ona može da leti cik-cak, a može i naglo da skrene. Ona može da sleti na bilo koju površinu, bez obzira koliko je ta površina nepogodna. Ona vrlo lako može da sleti i na plafon i na vertikalne zidove.

Do danas nije napravqena leteća mašina koja može da izvrši sve ove poduhvate. Pokušaj da uporediš poletawe jednog aviona i jedne muve, i odluči ko je od njih uspešniji u tome.

A sada, slično pitawe za tebe: Ko je naučio muvu svim tim pokretima? Još jednom možemo da zakqučimo da ono što ovde vidimo ukazuje na prisustvo svemoćnog Boga. On je taj koji je stvorio takve savršene letačke sposobnosti.

MALI ČUDOTVORCI KOJI PRAVE MED

Da li znaš ko pravi med koji ponekad dobiješ za doručak?

Verovatno ćeš odgovoriti: "Da, znam!" To je zato što svi mi dobro znamo da pčele prave med. Međutim, da li znaš kako to da pčele umeju da prave med od trenutka kad se izlegu pa sve do svog uginuća, ili kako su one tako okretni i inteligentne? Da proučimo kako je Bog stvorio pčelu...

U pčeliwoj košnici postoji jedna kraqica, nekoliko stotina mužjaka pčela i radna snaga od nekoliko hiljada radilica. (Ukupan broj pčela u košnici može dostići cifru od 80.000.) Jedna pčela koja radi, obavqa sve potrebne poslove u košnici. Neki od njenih zadataka jesu: Da izgradi saće u košnici, da je čisti i čuva, da hrani kraqicu i mužjake, da hrani i čuva larve, da izgradi sobe za bebe u kojima će one odrasti, da te sobe čisti, da održava toplotu i vlagu u košnici, da sakupqa nektar, polen, vodu i smolu...

Ranije smo govorili o životu komarca. A sada pogledaj-mo kakvim životom žive pčele radilice.

Pčela radilica živi između 4 do 6 meseci, a 3 sedmice posle svog izlegawa živi u košnici. Wen prvi posao je da brine o pčelama koje rastu. Ona hrani pčele bebe medom i polenom koje uzima iz skladišta.

Kada pčela radilica ima 12 dana, u wenom telu iznenada počiwu da se proizvodi pčeliwi vosak. Ovaj vosak izuzetno je važan za pčele, jer one prave svoje saće pomoću ovog voska. Na 51. strani možeš videti sliku saća.

Zar nisu lepa? Da li bi bez lewira mogao da napraviš tako lepe šestougao-nike i to jedne pored drugih?

Ne samo to, uzmi komad belog papira i počni da crtaš šestougao-nike na jednom kraju papira, a tvoj drug neka počne da crta šestougao-nike sa drugog kraja tog istog papira. Da li ćete moći da se spojite u sredini papira jednim lepim šestougao-nikom, a da vam ne ostane ni malo praznog prostora? Nećete moći, zar ne? To je nešto što čak ni odrasli qudi ne bi mogli da urade. Tvoji učiteqi, roditelji, čak ni tvoj deda i baka ne bi mogli da urade tako nešto; kao što vidiš, da bi to mogao da uradiš potrebni su ti neki instrumenti i vrlo složeni proračuni. Međutim, mala pčela, koja je stara samo 12 dana, može da napravi tako savršeno saće. Štaviše, ona to može da učini ne koristeći bilo kakve instrumente.

Sve pčele počiwu da prave šestougao-nike saće iz jednog ugla u košnici i sastaju se u sredini. Možeš zapaziti da je svako saće iste visine. Kako pčela može da uradi tako nešto, što čak ni čovek ne bi mogao, i to uz pomoć svoje velike inteligencije? Kao što vidiš, Bog je omogućio pčeli da ostvaruje takve poduhvate. Bog je stvorio pčelu sa takvim sposobnostima.

Ovo nisu sve obaveze jedne pčele radilice. Među wenim zadacima, sve dok ne postane stara 3 sedmice, nalazi se i skladištewe nektara i polena u saću, održavawe košnice čistom, izbacivawe uginulih pčela i otpadaka iz košnice. Tokom kraja treće sedmice, ona obavqa svoj posledwi zadatak tako što postaje stražar koji štiti košnicu od neprijateqa. Kada prođu 3 sedmice, ova pčela postaje dovoqno vešta da sakupqa žele, polen i vodu.

Pčela radilica uquine iscrpqena stalnim radom koji traje 2 do 3 sedmice.

Tokom svog kratkog životnog veka, pčele neprekidno rade. Niko ih nije učio da obavqaju taj posao. Ali, one počiwu da rade odmah posle izlegawa. Pokušaj da zamisliš jednu novorođenu bebu kako ustaje iz kreveta, i najpre namešta svoj

krebet, onda odlazi da se okupa, a zatim počivae da brine o ostalim bebama; kupa ih, hrani, oblači. To je nemoguće, zar ne? Ipak, pčele obavqaju ovaj nemoguć zadatak, jer ih je Bog stvorio sa sposobnostima da to rade.

Pčele koje plešu

Da li ti je iko nekad rekao da pčele znaju da plešu? Neke pčele traže izvore hrane van košnice. Pošto su letele skoro ceo dan, one pronalaze izvore hrane i uzimaju nektara koliko mogu, a zatim se vraćaju u svoju košnicu. Na izvorištu je ostalo još mnogo hrane, ali ove pčele ne mogu je prikupiti bez pomoći ostalih pčela. Pčela izviđač pamti lokaciju izvora hrane i brzo se vraća u košnicu da obavesti druge. Onda iznad košnice počivae da pravi pokrete u obliku broja 8. Pokreti koje ova pčela pravi, tako što trese svojih stomakom, predstavqaju signale koji ukazuju na rastojawe od izvora hrane do košnice. Wene drugarice na kraju ovog plesa prepoznaju poruku o lokaciji izvora hrane i brzo kreću prema cveću koje predstavqaju wihov novi izvor hrane.

Šta misliš, gde su pčele naučile da pokazuju smer izvora hrane pomoću plesa? Naravno, Onaj koji im je dao to znawe jeste wihov Stvoritelj i Zaštitnik, svemoćni Bog.

Da li znaš da pčele prave med i za nas?

Pčele mogu da proizvedu mnogo više meda nego što im je potrebno. Kao što znaš, pčela pravi med u svom sto-maku. Wihova mala tela naprave dovoljno meda i za wih i za qude. Ali, zašto pčele to rade? Zašto pčele ne prave med samo za sebe, već ga prave i za nas? Med je veoma dobra hrana za čoveka. Bog je zato stvorio pčele sa sposobnošću da prave med, i to u velikim količinama.

ZANIMQIVE

ŽIVOTIWE

Do sada smo pričali samo o životiwama koje možeš da vidiš oko sebe. Međutim, postoje životiwe koje ne možeš često da vidiš oko sebe, ali ih ponekad vidiš u kwigama ili na televiziji. Te životiwe, takođe, imaju naročite osobine. Mi ćemo ovde spomenuti samo neke od wih. Čitaj veoma pažqivo, jer kad sve budeš pročitao bićeš veoma iznenađen i u isto vreme ćeš reći: "Kako ih je Bog pre-divno stvorio."

KAKO PINGVINI MOGU DA ŽIVE U TAKO HLADNOM KRAJU?

Pingvini žive u južnom polarnom regionu naše planete. To je najjužniji delo naše Zemlje, to jest, njen vrh. Najznačajnija osobina polarnog regiona jeste velika hladnoća koja vlada u njemu; zatim on je uvek prekriven snegom i ledom. Klima je tako hladna da se iznad mora stvaraju lednici. A sada se seti kako ti je hladno kad zimi izađeš da se grudvaš. Hladno ti je iako si obukao xemper, jaknu, kaput, stavio šal i navukao rukavice. Ali, dok se grudvaš, temperatura je verovatno samo 10 stepeni Celzijusovih ispod nule. Međutim, pingvini žive u području u kome temperatura pada i do 40 stepeni ispod nule.

Pored toga, pingvini nemaju nikakve jakne, xempere ili rukavice... A pored toga, oni žive tamo gde je mnogo hladnije nego što je kod nas. Oni bez ikakvih cipela hodaju po ledu, pa čak zbog toga nisu ni bolesni. Oni nemaju kuće. Oni spavaju na ledu. Ako bi ti ležao na ledu samo nekoliko minuta, teško bi se razboleo. Ali, pingvinima se zbog toga ništa ne dešava. Zašto?

To je zato što ih je Bog stvorio da mogu da žive u takvim hladnim uslovima. Telo pingvina i njihove osobine veoma se razlikuju od naših. Zahvaqujući tome, oni bez ikakvih teškoća mogu da žive u veoma hladnim uslovima.

Bog je telo pingvina prekrrio veoma debelim masnim slojem tako da oni ne osećaju hladnoću. Ovaj sloj masnoće štiti pingvine od hladnoće. Suprotno od toga, sloj masnoće koji okružuje naše telo veoma je tanak i to je razlog što često osećamo hladnoću. Zbog toga oblačimo debelu odeću kad dođe hladno vreme.

Pingvini pokazuju veliku brigu prema svojim jajima i mladuncima. Oni izležu svoje mladunce tokom najhladnijeg vremena. I suprotno od drugih životinja, pingvin koji leži na jajetu nije ženka, već mužjak. Ženka pingvina snese samo jedno jaje i ostavqa ga mužjaku. Ona odlazi često veoma daleko da pronađe hranu za svog mužjaka i bebu. Pošto su oko njih samo sneg i led, ona mora dugo da putuje da bi pronašla hranu.

Mužjak pingvina leži na jajetu tačno četiri meseca. Ovaj pingvin čuva svoje jaje između svojih nogu i tokom ta četiri meseca nikada ga ne spušta na zemlju. Ako bi to učinio, jaje bi se smrzlo, a beba uginula za samo nekoliko minuta.

Mužjak pingvina je toliko pažljiv da se tokom četiri meseca kreće zajedno sa jajetom između svojih nogu. Zbog toga on ne može da lovi i ostaje gladan. Klima je veoma hladna. Kada postane nepodnošljivo hladno, svi mužjaci se skupqaju zajedno, čak i ako brinu o jajetu. Oni se formirajući krug pribijaju jedan uz drugog i tako se međusobno greju. Oni stalno menjaju svoja mesta tako da i oni koji se nalaze izvan kruga takođe mogu da se zagreju.

Upravo kad mladunče treba da izađe iz jajeta, ženka pingvina se vraća iz lova. Ona hrani svoje mladunče hranom koju je uskladištila u svom grlu. Da bi zaštitili mladunče od hladnoće, mužjak i ženka pingvina ga drže između svojih nogu i greju u krznu sa svog stomaka. Kao što vidiš, Bog je ovim predivnim stvorenjima dao nesvakidašnje i izvanredne osobine. Bog ih je tako stvorio da mogu da štite svoje mladunce od hladnoće i da se stalno brinu o njima. I zato što su tako brižljivi, oni mogu da pruže veliku pažnju svojim mladuncima. Ovu osobinu pingvini su oduvek imali. Pingvini koji su nekada, u davna vremena živeli, kao i ovi danas, nisu se nimalo promenili u brizi koju ispoljavaju prema svojim mladuncima.

KAMILE NOSE SKLADIŠTA

VODE NA SVOJIM LEĐIMA

Govorili smo kako pingvini žive u naj-hladnijem delu sveta i kako ih je Bog stvorio da mogu da žive u takvim uslovima. Sa druge strane, kamile su životinje koje su stvorene da žive u najtoplijoj klimi na Zemlji. Qudi obično kamile koriste za transport u pustinji.

Pustinje su velika peščana područja, a temperature u tim područjima mogu dostići i preko 50 stepeni Celzijusovih.

Tebi su možda poznate temperature oko 30 stepeni. Čak i na toj temperaturi, odmah se oznojiš i ožedniš kada se igraš napoju.

Međutim, kamile mogu da pređu puno kilometara na temperaturi od 50 stepeni. One mogu da žive bez vode više dana. To je zato što je Bog stvorio njihovo telo koje je potpuno drugačije od tela ostalih stvorenja. Kamile tokom dugog perioda zadržavaju vodu u sebi koju piju i kasnije utočavaju svoju žeđ pomoću vode koju nose u sebi.

Hrana je takođe problem u pustinji, zato što je pustijska suva tlo na kome skoro da i nema biljaka. Tamo postoje samo kaktusi i druge bodljikave biljke. Usta i usne kamile su tako čvrste da kada njima zagrije, da može da pregrize čak i đon na cipeli. Zato ona može lako da pojede bodljikavu biljku i zadovolji svoju glad.

Pored toga, dlaka koja prekriva kožu kamile štiti je od prekomerne toplote. A sada pogledaj njena stopala! Zar ona nisu mnogo široka? Bog je dao kamili široka stopala zato što ona uvek hoda po pustinjskom pesku. Zato što ima tako široka

stopala, ona ne propada u pesak. Pored toga, Bog je dao kamili debelu kožu ispod stopala. Zbog toga se površina wenih stopala nikada ne pregreje.

U pustiwi oluje često duvaju. Da li si nekada doživeo jake vetrove, na primer, kada si bio na plaži? Da se nalaziš u pustiwi i da te zahvati oluja, ti ne bi mogao da gledaš jer bi ti pesak upadao u oči. Međutim, kamila ima dva sloja trepavica. Ove trepavice međusobno su isprepletane kao mreža i tako joj čuvaju oči za vreme peščanih oluja.

Bog je stvorio svako biće sa osobinama koje se najbolje uklapaju u wihovu životnu sredinu. Na primer, pingvini ne postoje u pustiwi. Wihove osobine nisu predviđene za pustiwske uslove i oni bi tamo brzo uginuli. U isto vreme, kamile ne bi mogle da prežive u blizini polarnih regiona. Bog je sve stvorio tamo gde im je mesto. Bog je najjači i Wegovo znawe je beskonačno. Zato je Bog sve stvorio bez ikakve mane.

PTICA KOLIBRI

Kao što možeš da vidiš, ova ptica je toliko mala da može da stoji na olovci. Iako je tako mala, ptica kolibri odjednom prelazi veoma velika rastojawa i tokom tog putovawa ona zamahne svojim krilima oko dva i po miliona puta. Koliko puta odjednom ti možeš da podigneš i spustiš svoje ruke? Ako bi pokušao da ih brzo podigneš i spustiš samo 50 puta, sledećeg dana ruke bi te veoma bolele. Ali, ova mala ptica učini to odjednom dva i po muliona puta i zbog toga ne doživqava nikakve probleme. Bog je ove ptice stvorio sa sposobnošću da obavqaju ovako težak zadatak.

morski rak

Postoji mnoštvo zanimqivih organizama koji žive u moru. Ovi organizmi pokušavaju da se zaštite primewujući zaista neobične metode. Na primer, morski rakovi koriste živu zaštitu da bi se odbranili od oktopoda i drugih neprijateqa.

Postoji jedna vrsta bičke koja živi na dnu mora. Morski rak sakupqa te bičke i stavqa ih na vrh svoje quštare. On to čini zbog toga što te bičke imaju bodqe i dodir sa wima veoma je bolan. Na taj način ovi rakovi se štite od svojih napadača. Ne treba zaboraviti da morski rakovi nisu mogli sami da smisle jedan takav savršen sistem zaštite. Bog ih je naučio da sami sebe štite.

PTICA KOJA RONI

Postoji jedna vrsta ptice koja može dosta duboko da zaroni u vodu. Ona takođe ima plovne kožice na svojim nogama. Bog joj je dao poseban oblik nogu, tako da može da pliva i na površini i u dubini mora. Ova ptica je odličan gwurac. Ona roni u dubinu mora i može dugo da ostane pod vodom, sve dok ne uhvati ribu.

MOŽE LI RIBA DA LETI ?

Leteća riba ne leti kao ptica uz pomoć krila, već lebdi u vazduhu pomoću kožnih struktura koje liče na krila ptice. Ona se kreće brzinom od oko 60 kilometara na sat. Ova mala riba, kada se nalazi izvan vode, širi svoje kožne strukture i podiže rep. Na taj način ona lebdi u vazduhu.

ČAPQA

Čapqa pokazuje ve-liku veštinu u hvatawu ribe. Ona u obliku kišobrana širi svoja krila iznad glave, i tako stvara senku pomoću koje sprečava odbijawe zraka od po-vršine vode. Na taj način čapqa lako može da uoči ribu ispod površine vode. Krila ove ptice formiraju kružnu senku na površini vode i uvek se dogodi da se neka riba zatekne u tom krugu.

NOJ

Noj je ptica koja veoma brzo trči. On može da trči brzinom od preko 70 kilometara na sat. Noj ima samo dva prsta na svojim nogama, a jedan od tih prstiju je veći od drugog. Noj je u stvari jedinstven po sposobnosti da trči samo pomoću svog velikog prsta.

POLARNI MEDVED

Polarni medved može veoma brzo da trči po ledu svojim rav-nim, dlakavim šapama. Polarni medved ima debelo krzno koje ga odlično štiti od hladne polarne klime. Sloj masnoće ispod krzna ovog medveda debeo je 10 centimetara i predstavqa dodatnu zaštitu od hladnoće. Zahvaqujući tome, ovi medvedi mogu da plivaju u ledenoj vodi brzinom od 10 kilometara na sat, prevaqujući tako rastojawa od oko 2.000 kilometara. Bog je stvorio polarne medvede, slično kao i pingvine, da budu otporni u tako hladnim uslovima. On ih je postavio da žive na najhladnijem delu Zemqe - na polovima.

Bog je polarnim medvedima dao i veoma dobro čulo mirisa. Wihovo čulo mirisa je tako osetqivo da mogu da osete tuqana koji se nalazi sakriven ispod leda debelog jedan i po metar. Pored toga, imaju naročite dodatne očne kapke nalik na membrane. Ove membrane deluju kao "naočari za sunce" i štite medvede od zaslepqujuće beline snega.

GEPARD - NAJBRŽI TRKAČ

Gepardi su poznati kao najbrže životiwe koje trče na Zemqi. Oni mogu veoma brzo da prevale velika rastojava. Brzinu svog kretawa od 75 kilometara na sat mogu da postignu za samo nekoliko sekundi. Neki gepardi mogu da pretrče rastojava veće od 650 metra brzinom od oko 113 kilometara na sat.

GAZELA I WENE

ZANIMQIVE METODE

Neke životiwe koriste metod ostavqawa mirisa da bi obe-ležile svoju teritoriju. Na primer, gazela koristi tanke i veoma duge grančice i biqke, kao i supstancu koja se izlučuje iz žlezda ispod wenih očiju i mirise slične katranu, da bi označila svoju teritoriju. Jelen, međutim, ima žlezde za lučewe mirisa na krajevima svojih zadwih nogu. Supstanca koja se izlučuje iz tih žlezdi omogućava mu da označi svoju teritoriju. Zečevi označavaju svoju teritoriju pomoću supstance koja se izlučuje iz žlezda koje se nalaze na wihovim bradama.

gUŠTER I WEGOVA

STOPALA

Postoji jedna vrsta guštera koja živi u veoma toplim krajevima. Wegova najzanimqvija osobina je sposobnost da se sa lakoćom kreće po potpuno ravnim površinama. Ovi gušteri mogu da se pewu čak i po staklu zahvaqujući usisnim organima na vrhovima wihovih prstiju. Pored toga, oni imaju nokte na svojim prstima. Kada doću na neravne površine, izbacuju te nokte kao mačka i tako nastavqaju svoje kretawe.

GUŠTER KOJI TRČI PO VODI

Šta bi pomislio kada bi video guštera kako trči po vodi? Možda bi rekao: "Verovatno sawam." Ali to nije san, to je stvarnost! Postoji jedan gušter koji može da trči po vodi i to veoma brzo. Na krajevima wegovih nogu postoje zalisci koji mu omogućavaju da se održava na vodi. Ovi zalisci se uvlače, kada se gušter kreće po kopnu. Ako se pojavi neka opasnost, on brzo dolazi do vode i počiwie da trči. U tom trenutku, otvaraju se zalisci na krajevima wegovih stopala i tako obezbeđuju širinu stopala potrebnu za hodawe po vodi.

PATKA

Patke mogu da lete brzinom većom od 50 kilometara na sat. Pored toga, one mogu naglo da promene smer svog leta da bi se zaštitile od napadača. Kada treba da zagwure u vodu, one to čine tako brzo da je lovcima izuzetno teško da ih ulove.

SLON I WEGOVA SURLA

Slon pokreće svoju surlu pomoću 50.000 mišića. Kada je potrebno, ovi mišići mogu da iskažu toliku snagu tako da slon može da podigne i najteže terete. U isto vreme, ova surla može da obavlja vrlo specifične zadatke kao što je sakupljanje semena biljaka i njihovo otvaranje u ustima. Slon može da koristi surlu i za druge praktične poduhvate. Ona može da mu posluži kao dugačak štap, kao truba ili kao sirena. Surla može da ponese 4 litra vode za piće, a može i da deluje kao tuš prilikom kupanja.

Možda si sada prvi put čuo za ove naročite osobine životinja koje smo ovde spomenuli. Sve one su vrlo zanimljive, zar ne? To su samo neke od velikog broja interesantnih životinja. Postoje hiljade životinja na Zemlji kao što su ove, koje možda nikada nisi ni video, niti čuo za njih.

Da li su sve ove životinje slučajno mogle da dobiju spomenute zanimljive osobine? Naravno da ne! Bog ih je stvorio sa svim tim naročitim osobinama i svojstvima.

KAKO RAZNOBOJNE BILJKE MOGU DA

IZRASTU IZ ZEMLJE?

Tvoji roditelji svakoga dana pripremaju hranu i stavljaju je na sto. Na stolu se nalaze razne vrste povrća i voća. Ali, da li si se ikada zapitao, odakle je ono došlo?

Sve biljke, cveće, voće i povrće rastu iz veoma tamne zemlje. Kako onda crvene i mirisnave ruže i jagode, ili žuti limun, mogu izrasti iz tako tamne i često prašnjave zemlje?

Pored toga, svaka biljka, povrće, cvet ili voće ima drugačiji miris, boju i ukus. Na primer, kajsija, breskva, lubenica, naranča, trešnja, jagoda, banana, grožđe, smokva i mnogi dugi plodovi imaju vrlo različit ukus, miris i oblik. Bog ih je sve stvorio za nas. Svi ti plodovi veoma su ukusni, i u isto vreme sadrže minerale i vitamine koji su nam veoma potrebni.

Postoji voće koje jedemo zimi, a postoji i ono koje možemo jesti samo leti, i sve ono zadovoljava naše potrebe. Na primer, naranče, mandarine i grejpfrut, koje jedemo preko zime, bogati su vitaminom C. Vitamin C pojačava otpornost našeg tela prema hladnoći. Tokom leta jedemo sočne plodove, kao što su lubenice, jagode, dive i breskve. Tokom leta vreme je veoma toplo, tako da naše telo gubi vodu, a taj gubitak nadoknađujemo vodom izvrsnog kvaliteta iz ovog voća.

Kao što vidiš, ništa od toga nije moglo da nastane slučajno. Lubenica, na primer, nije mogla sama i iznenada da odluči da izraste tokom nekog leta. Wen miris i ukus nisu mogli tek tako da se stvore. Nijedno voće nije moglo da izabere svoj miris. Da li je pomoranxa, na primer, mogla da odluči: “Neka ovo bude moj miris”, “neka moja boja bude naranxasta”, “biću slatka”, “prekriću se korom” i “podeliću se u kriške, tako da me qudi mogu lakše pojesti”?

Naravno da ne!

Bog je stvorio voće sa takvim osobinama da bi bilo privlačno i ukusno svim qudima i da bi im pomoglo da budu zdravi i jaki. Zbog toga, kada jedemo nešto što nam se sviđa, nikada ne treba da zaboravimo da je to Bog stvorio za nas. Zato treba da zahvalimo Bogu za predivne darove koje nam je dao.

DA RAZMISLIMO

JOŠ JEDNOM!

Do sada smo proučavali naš svet, naše telo i bića na Zemqi. Postavili smo i pitawe: “Kako je sve to nastalo?” Razmisli: Zemqa je najpre stvorena i na voj ništa nije postojalo. A onda su se na voj pojavila bića. U morima su se pojavile ribe i morske trave, a na kopnu qudi, lavovi, mačke, mravi i drugi organizmi. Ptice su počele da lete preko neba.

Kako su mogla da nastanu sva ta bića. Naravno, Bog ih je sve stvorio. Bog je Stvoriteq svega što vidimo oko sebe.

Bog je stvorio svemir i ovaj naš svet. On je takođe stvorio životiwe, biqke i qude. Za Boga je veoma lako da sve to stvori, zato što je beskrajno moćan. Bog odmah može da stvori sve što poželi.

Kao što smo ranije rekli, postoje qudi koji ne žele da prihvate tu istinu koja je tako jasna i trajna. Ti qudi, koji se zovu “evolucionisti”, kažu da je “sve nastalo samo od sebe”.

To je besmisleno. Šta bi pomislio kada bi došao kući i ugledao sveže ispečene kolače? Zar ne bi rekao: “Hmm, moja mama je ispekla kolače”? To znači, da ako postoji nešto stvarno što možemo da vidimo, onda mora da postoji neko ko je sve to stvorio.

Da li znaš čemu je slično to što kažu evolucionisti? To bi bilo slično izjavi: “Niko nije ispekao kolače u kuhiwi; oni su se sami ispekli i to slučajno.” Šta bi rekao, kada bi čuo tako nešto? Verovatno bi rekao: “Kakva besmislica! Kako kolač može sam sebe da ispeče? Neko je morao da ga ispeče.”

Kako bismo mogli da shvatimo onoga ko bi i daqe navaqivao i govorio: “Zavrtwi na kuhiwskom ormariću olabavili su se i ormarić je počeo da se quqa. Tokom tog quqawa, iz ormarića su ispali brašno, margarin, šećer i kakao, i pomešali se. Pomešali su se u pravim proporcijama. Dakle, svega je bilo u tačno određenim količinama - i šećera, i brašna, i ostalog. Kada je ova mešavina počela da pada iz ormarića, dogodilo se da je baš upala u šerpu za kolače koja se nalazila tačno na mestu wihovog pada. U tom trenutku nastupio je zemqotres, i ja stvarno ne znam kako je ova šerpa za kolače upala u rernu, ali nekako je upala.

Čak i pored svih ovih slučajnosti, to ne bi bilo dovoqno da se kolači ispeku. Još jedna slučajnost trebalo je da se desi: pećnica je bila podešena na odgovarajuću temperaturu. U tom trenutku, sledeća pojava opet se slučajno desila - pećnica se sama od sebe ukqučila i iskqučila tačno na vreme, tako da je kolač bio gotov. Pećnica se iskqučila na vreme da kolač ne bi izgoreo.”

Šta misliš, da li bi neko poverovao u jednu ovakvu priču? Naravno da niko ne bi poverovao!

A sada razmisli za trenutak: stvoriti Sunce, zvezde, mora, jezera, planine, ribe, mačke, zečeve ili qude, mnogo je teže i složenije nego napraviti kolače. Čak ni kolač ne može da nastane sam od sebe. A reći da Sunce ili qudi mogu nastati sami od sebe, potpuno je neozbiqno. Pošto sigurno postoji neko ko je ispekao kolače, onda sigurno postoji i veoma inteligentno Biće koje je stvorilo Sunce i qude. To biće je Bog.

U drugom delu ove kwige govorićemo o evolucionistima koji ne veruju da Bog postoji, i kažu: “Sve je nastalo samo od sebe.” Ti qudi zbuwuju druge qude netačnim tvrdwama.

Dakle, kada neko govori nešto što nije tačno, može se dogoditi da drugi qudi u to i poveruju. Još ako taj čovek ostavqa utisak pametne osobe, neko bi mogao da pomisli da oni koji se ne izjašwavaju kao on govore neistinu. Evolucionisti koriste mnoge izgovore da bi objasnili svoje netačne teorije. Zato da pogledamo koliko je neverovatno to što oni pričaju i kako su očigledne te neistine.

ŠTA JE U STVARI TEORIJA EVOLUCIJE?

Postoji jedna teorija koju su razvili qudi koji ne veruju u Boga. Ta teorija se zove “teorija evolucije”. A qudi koji veruju u teoriju evolucije zovu se “evolucionisti”.

Čovek koji je postavio teoriju evolucije zvao se Čarls Darwin i živeo je pre 150 godina. Darwin nije verovao da je Bog stvorio sva bića. On je smatrao da je sve nastalo samo od sebe, pukim slučajem. On je pretpostavqao da se jedni organizmi pretvaraju u druge organizme, i da su tako nastala sva bića. To prema Darwinu znači da se jednoga dana riba srećnim slučajem pretvorila u žabu, a žaba u guštera. Nekog drugog dana, gušter je uz pomoć još više sreće počeo da leti i pretvorio se u pticu. Na osnovu te priče koju je Darwin zamislio, qudi su nastali od majmuna. Prema Darwinovom shvatawu, to znači da je tvoj predak bio majmun! Da bi boqe mogao da razumeš ovu Darwinovu bajku, pogledaj douwu sliku.

Kao što smo ranije naglasili, atom je najmawa čestica koja ulazi u sastav svega živog i neživog. To znači da smo mi sazdani od više miliona sastavqenih atoma.

Kada je u početku Zemqa stvorena, na woj nije bilo bića. Postojale su samo nežive stvari. Evolucionisti, kao oni koji veruju Darwinu, kažu da su jednog dana atomi slučajno počeli da se okupqaju u jednu celinu. To znači da su jednog dana na Zemqi počeli da duvaju jaki vetrovi ili možda cikloni, i oni su pomogli ovim atomima da se okupe. Možda ćeš se upitati: "Šta se dogodilo sa tim atomima posle toga?"

Prema Darwinovoj izmišqenoj priči, ti atomi su se spojili i formirali ćeliju. Kao što znaš, svako biće je sastavqeno od ćelija. Grupe ćelija izgrađuju naše oči, uši, krv, srce, i ukratko, sve naše telo. Ćelija je veoma složena. Nemoguće je da nešto tako složeno srećnim slučajem bude napravqeno od atoma.

U ćeliji postoje stotine različitih malih organa. Ćeliju možemo zamisliti kao jednu ogromnu fabriku. Ako obratiš pažwu na sliku na sledećoj strani, uočićeš da ćelija liči na fabriku.

Ovde imamo proizvođače, transportere materijala, ulazna i izlazna vrata, centre za proizvodwu, prenosioce informacija, centre za kontrolu energije i tako daqe. Šta misliš, da li je moguće da jedna fabrika nastane sama od sebe, tako kao što bi se kamewe, zemqa i voda slučajno skupili posle neke oluje? Naravno da ne! Svako bi se nasmejao kada bi čuo takvu jednu neozbiqnu tvrdwu. Ipak, evolucionsti tvrde nešto neozbiqno, slično ovome što smo spomenuli, kada kažu da je "ćelija slučajno nastala".

Na osnovu tvrdwe evolucionista, ove ćelije su formirale bića kada su se spojile srećnim slučajem.

EVOLUCIONISTI TREBA DA IZVRŠE

DARVINOV EKSPERIMENT!

Neka evolucionisti uzmu jedno veliko bure. I neka u to bure stave sve atome koje žele. Neka onda stave u to bure šta god im još srce poželi. Dakle, neka u to bure stave sve potrebne stvari da bi dobili biće. Onda mogu da ga zagrevaju, ili da kroz wega propuste struju. Neka sa tim buretom čine šta god požele. Neka nadgledaju ovo bure u razdobju od milion godina. (Taj posao mogu da povere svojim mlađim kolegama evolucionistima, a oni daqe svojim, jer wihov životni vek ne bi bio dovoqan.)

Šta će biti rezultat svega toga?

Šta misliš, može li jagwe, qubičica, trešwa, zec, pčela, diwa, mačka, pas, veverica, ruža, šqiva, jagoda, riba, slon, žirafa ili lav da nastanu iz tog bureta. Može li neka osoba koja može da misli kao ti, koja se igra kao ti, koja se raduje kao ti, koja voli da sluša lepu muziku kao ti, da čita kwige kao ti, da nastane iz tog bureta?

Naravno da ne! Ne može čak ni naučnik, koji bi brinuo o tom buretu, da nastane iz wega. Ne samo da ne može ni naučnik da nastane iz ovog bureta, već ne može da nastane nijedna od hiqade milijardi ćelija koje sačiwavaju organizam ovog naučnika. Atomi nemaju život. Može li neživa materija da se spoji i proizvede biće koje može da razmišqa, raduje se i razmišqa?

Može li inteligentna osoba da poveruje u jednu takvu priču? Naravno, nijedno biće ne može da nastane iz tog bureta. To je nemoguće, jer bića ne mogu da postanu od nežive materije koja se slučajno sakupi. Bog je stvorio sva bića. Bog je odlučio da stvori qude, planine, jezera, ovce, lavove i cveće, dok još ništa nije postojalo.

KAKO SU PREMA

EVOLUCIONISTIČKOJ

PRIČI BIĆA EVOLUIRALA?

Na osnovu teorije evolucije, bića su evoluirala tokom vremena, ili drugim rečima, ona su se razvijala i pokazivala druge osobine, a onda su se pretvarala u druga bića. Na primer, u skladu sa verovanjem evolucionista, gmizavci su, kao rezultat nekih događaja, evoluirali u ptice. Ali, kakvi su to događaji, za koje oni tvrde da postoje, koji su uticali na gmizavce?

Evolucionisti veruju da se evolucija odigrava kao rezultat dva odvojena događaja koji se dešavaju istovremeno, a koji se zovu "mutacija" i "prirodna selekcija". U suštini, to nije logično verovanje i nema nikakvu naučnu osnovu. Možda ćeš pitati zašto? Da vidimo zajedno?

Šta je to prirodna selekcija?

Najprostije objašnjenje za prirodnu selekciju glasi: Najjači među bićima nastaviće da žive, dok će slabiji izumirati. Da to objasnimo pomoću sledećeg primera: Krdo jelena stalno napadaju neke zveri. U tom slučaju, jeleni će početi brzo da trče i samo najbrži i najjači jeleni uspeće da prežive. Tokom vremena, slabi i spori jeleni potpuno će nestati, pošto će ih njihovi napadači istrebiti. Tada će preživeti samo najzdraviji i najjači jeleni. Posle određenog vremena, krdo jelena biće sastavljeno samo od snažnih jelena.

Događaji koje smo do sada spomenuli su tačni. Međutim, oni nemaju nikakve veze sa evolucijom. Ali, evolucionisti će i dalje uporno tvrditi da će se jedinke iz krda jelena, nakon stalnog evoluiranja, pretvoriti u drugo biće, u žirafu, na primer. **TO JE POGREŠNO!** Bez obzira koliko da je jelen brz, on ne može da se pretvori u drugo biće, u jednog lava ili jednu žirafu, na primer. To se može dogoditi jedino u bajkama.

Ti si sigurno čitao onu bajku u kojoj se žaba pretvorila u princa. Dakle, žaba može da se pretvori u princa jedino u bajkama. Međutim, u stvarnom životu nemoguće je da se jelen pretvori u lava ili neko drugo biće. Pored toga, evolucionisti, od kojih su mnogi stariji profesori, ipak veruju u takvu priču. Znaš na šta to liči? To je kao kada bi neki dečak čuo bajku u kojoj se žaba pretvorila u princa, i onda uhvatio žabu i poqubio je, a zatim čekao da ona postane princ.

Možemo zaključiti sledeće: Prirodna selekcija nikada ne može da promeni jednu vrstu životiwa (jelena) u drugu vrstu životiwa (lava ili žirafu, na primer). Ona jedino može da deluje na jednu grupu životiwa, kao što je krdo jelena, da postanu jači.

ŠTA JE TO MUTACIJA?

Mutacije su negativne promene koje se odigravaju u telima bića. Zračenje ili neka hemijska jedinjenja mogu da izazovu mutacije. Delovanje zračenja i nekih hemijskih jedinjenja na bića uvek su štetna. Na primer, pre oko 65 godina, tokom Drugog svetskog rata, bačena je atomska bomba na grad Hirošimu u Japanu. Atomska bomba oslobađa zračenje koje se širi na sve strane i uzrok je velikog uništenja ljudi. Zračenje doprinosi da većina ljudi ili teško oboli ili umre. Pored toga, ono uništava neke sisteme u ljudskom organizmu, što daje čini da se njihova deca rađaju bolesna ili kao invalidi.

Sledeći takav događaj desio se u gradu Černobij 1986. godine. U tom gradu dogodila se eksplozija u nuklearnoj elektrani koja je izazvala zračenje kojim je bio zahvaćen ceo grad i njegova okolna područja. Slično kao i u Japanu, ljudi koji su u tom gradu živeli, kao i njihova deca, postali su invalidi ili su umrli od posledica zračenja.

Sve slike koje vidiš pokazuju kako ljudi i druga bića gube svoja svojstva, jer su pretrpeli mutacije prouzrokovane delovanjem zračenja.

Možda ćeš se pitati kakve to veze ima sa našom temom? Već smo ranije istakli da evolucionisti tvrde da se bića pretvaraju u druge vrste i da je to način na koji ta bića evoluiraju. Na primer, oni tvrde da su se ribe pretvorile u žabe.

Ako pitaš, kako riba može da se pretvori u žabu, oni će ti odgovoriti: Jednoga dana kod riba su nastupile mutacije, što znači da su one doživele nešto slično onome što su doživela deca u Japanu ili Černobiju koja su bila izložena zračenju.

Telo riba je, kao rezultat tih mutacija, doživelo određene promene i jednoga dana pojavila se žaba, a kasnije i krokodil, koji su nastali od tih riba!

Ovakva tvrdwa je besmislena. Pored toga, kao što smo već naglasili, mutacije uvek nanose štetu bićima. One čine da bića postanu veoma bolesna ili da uginu. Ipak, teorija evolucije i daqe tvrdi da su mutacije učinile da ribe evoluiraju i da se pretvore u gmizavce. Zaista je neobična činjenica koja otkriva u šta sve neki qudi mogu da veruju.

Kada bi mutacije bile korisne, svi oni koji su preživeli događaj u Černobiqu evoluirali bi u mnogo naprednija bića posle dejstva zračenja. U stvari, svako od ovih bića doživelo je negativne posledice događaja u Černobiqu, a negativni efekti tog događaja tek će se pokazati.

Evolucionističke tvrdwe možemo da uporedimo sa sledećim primerom: Ako bi u jednoj ruci imao sekiru, i wom počeo da udaraš po crno-belom televizoru, da li bi iz tog posla mogao da dobiješ televizor u boji? Naravno da ne! Ako bi televizor slučajno udario sekicom, dobio bi razbijenu kutiju. Kao što slučajni udarac sekicom stvara oštećenje, tako i mutacije oštećuju bića.

Kao što vidiš, mutacije ne mogu jedno biće da pretvore u neko drugo, kao što to tvrde evolucionisti.

Da zaključimo šta smo do sada uočili: Evolucionisti tvrde da je jedna grupa organizama evoluirala u drugu grupu organizama. Oni kažu da je do takvih promena došlo usled delovanja dva procesa - mutacija i prirodne selekcije. Međutim, upravo smo videli da ni prirodna selekcija ni mutacije ne mogu pozitivno promeniti osobine organizama. Štaviše, mutacije stvaraju oštećenja kod organizama, kao što smo na slikama videli.

FOSILI KOJE

EVOLUCIONISTI NIKAKO

NE MOGU DA NAĐU

BILO JEDNOM

Šta je fosil?

Neki organizmi ostavili su svoje otiske posle smrti, a ti otisci, to jest njihovi ostaci, ostali su očuvani posle dugog razdoblja. Međutim, da bi se tako nešto moglo desiti, organizam mora da bude brzo zatrpan. Na primer, ako je nekada neka ptica hodala po zemlji i iznenada se na nju sručila gomila peska tako da je ptica uginula, ostaci te ptice biće sačuvani sve do danas. Na sličan način postoji smola koja se zove "čilibar" i koju neka drveća izlučuju. Ako se čilibar izlio na neku bubu, ona je uginula u njoj. Kada je čilibar očvrstnuo, buba je kao u nekoj konzervi ostala očuvana tokom dugog vremenskog perioda. Na taj način možemo da proučavamo organizme koji su nekada davno živeli.

Kao što vidiš, ostaci ovih organizama nazivaju se fosili. Neke od tih fosila možeš da vidiš na sledećim stranama.

Šta znači fosil "prelazne vrste"?

Jedna od najvećih neistina koju su evolucionisti postavili jesu "prelazne vrste". U nekim evolucionističkim knjigama te vrste se ponekad nazivaju "prelazne forme". Kao što znaš, evolucionisti tvrde da su organizmi nastali jedni od drugih. Oni kažu da je prvi organizam slučajno nastao. Tokom vremena, taj organizam se pretvorio u drugi, a taj drugi organizam pretvorio se u neki treći, i tako redom. Da to objasnimo jednim primerom. Evolucionisti tvrde da je, na primer, riba nastala od organizma koji je ličio na morską zvezdu. To znači da je jednog dana, pod dejstvom neke mutacije, morską zvezda izgubila jedan od svojih krakova. Tokom sledećih nekoliko miliona godina ona je, navodno, izgubila sve svoje krakove, a neki od tih krakova su sami od sebe počeli da se razvijaju u peraja. I u međuvremenu desile su se sve druge promene koje su neophodne da se jedna morską zvezda pretvori u ribu. (Nemoguće je da se tako nešto dogodi, ali mi samo objašnjavamo evolucionističku priču!) I kako kaže evolucionistička bajka, morską zvezda je prošla kroz mnoge faze svog razvoja dok se nije pretvorila u ribu. Ako pogledaš crtež, boje ćeš razumeti koliko je jedna takva tvrdnja apsurdna.

Ovi organizmi koji se nalaze u prelaznim fazama, u sredini slike, nazivaju se prelaznim vrstama. Pored toga, prema teoriji evolucije svi ti organizmi imali su poluorgane. Štaviše, bilo je potrebno još više prelaznih vrsta da bi se riba pretvorila u žabu. Te prelazne vrste imale su polunoge i poluperaja, polupluća i poluškrge. I ako su takvi organizmi zaista postojali, onda bismo sigurno pronašli njihove ostatke, to jest, njihove fosile. Međutim, izuzetno je važno istaći da do sada nije pronađen nijedan fosil tih prelaznih vrsta za koje evolucionisti kažu da su postojali.

ŠTA SE DOGODILO TOKOM TAKOZVANOG

"KAMBRIJUMSKOG" PERIODA?

Ranije smo rekli da je Bog stvorio svemir za samo šest dana. Ceo svemir, planete, zvezde i naša Zemlja stvoreni su tokom tih šest dana, pre nekih šest hiljada godina. Prvog dana stvaranja na našoj planeti nije bilo organizama. U danima koji su usledili, Bog je stvorio sva bića na Zemlji: drveće, cveće, ptice, insekte, ribe, tigrove, leptire, slonove, žirafe...

Međutim, šta kažu evolucionisti o tome, kada su se pojavila prva bića? Oni kažu da se to dogodilo tokom perioda koji nazivaju "kambrijum" i koji je, kako oni tvrde, bio pre oko 500 miliona godina. Prve životinje koje su navodno živele tokom tog perioda bile su slične glistama, crvima ili morskim zvezdama. Međutim, i kada bi to sve bilo tačno, to bi ponovo bio dokaz u prilog čimbenici da je teorija evolucije potpuno pogrešna. Kako?

Te životinje su se navodno iznenada pojavile u kambrijumu. Pre njih nisu pronađena nikakva bića na našoj planeti koja bi mogla da budu njihovi navodni preci. Čimbenica koju priznaju i evolucionisti sastoji se u saznanju da su se ovi organizmi pojavili odjednom i iznenada, a to se može uzeti samo kao još jedan dokaz da ih je Bog odjednom sve stvorio. Ako je teorija evolucije tačna, onda su ovi organizmi morali da evoluiraju veoma polako i postepeno od jednostavnijih predaka. Međutim, ovi organizmi nemaju nikakve pretke, niti prelazne vrste koje su živele pre njih. Nijedan lovac na fosile (paleontolog) nikada do sada nije pronašao nijednu takvu prelaznu vrstu. Evolucionisti priznaju da fosili pokazuju da su se tokom navodnog kambrijumskog perioda ti organizmi iznenada pojavili, potpuno kompletni, i bez predaka od kojih su navodno evoluirali.

Dakle, Bog je taj koji ih je sve stvorio. Pored toga, ti organizmi imali su veoma specifične osobine. Jedan od tih organizama je "trilobit" koji danas ne živi jer je izumro. Trilobiti su imali veoma složene i savršene oči. Njihove oči, kao što se može videti na slici sa desne strane, sastoje se od više stotina sočiva koja su im omogućavala da veoma jasno vide.

Šta misliš, da li su životinje kao što je ova, mogle da nastanu same od sebe? Ako bi, na primer, tvoj mlađi brat došao i rekao: "Sedeo sam juče u svojoj sobi, vrata i prozori bili su zatvoreni, kad odjednom, ispred mene pojavilo se mnoštvo muva. Ne znam odakle su došle, ali je sigurno da su tu odjednom nastale, i to slučajno. Te muve imale su veoma zanimljive i složene oči. Verovatno su i one nastale slučajno."

Šta bi pomislio u tom trenutku? Verovatno bi pomislio da je tvoj brat još mali da bi mogao da shvati neke ozbiljnije pojave u životu. Međutim, ono što je zaista neverovatno jeste da evolucionisti tvrde da su se mnoge životinje prvi put

slučajno pojavile u morima. Oči današnjih muva veoma su slične očima koje su imale te životinje. To znači da su evolucionisti u svojoj oholosti toliko uporni i ne žele da priznaju i prihvate činjenicu da je Bog stvorio sve organizme. Oni stalno stvaraju nove neistine, nestvarne scenarije i bajke da bi sakrili istinu i udaqili qude od Boga.

NESTVARNA PRIČA O TOME KAKO SU SE RIBE PRETVORILE U ŽABE

Evolucionisti kažu da su žabe nastale od riba. Prema ovoj njihovoj priči, jednoga dana, kada je u moru bilo malo hrane, ribe su odlučile da izađu na kopno, i onda su krenule putem pretvarawa, jer su samo tako mogle da prežive na kopnu. Kao što vidiš, to je potpuno nes-hvatqiva i neprihvatqiva ideja, jer svako zna šta bi se desilo kada bi riba došla na kopno; ONA BI UGINULA!

Da li si ikada išao na pecawe? Razmisli šta bi se dogodilo kada bi upecao ribu, a zatim odlučio da joj sačuvaš život tako što bi je odneo kući i ostavio da živi na tepihu u tvojoj sobi? Kao što smo već rekli, ona bi uginula. Ako bi ponovo otišao na pecawe, i ovoga puta upecao mnoštvo riba, a onda postupio kao sa prvom ribom, šta bi se desilo? Opet bi sve uginule!

Kao što vidiš, evolucionisti ne prihvataju postojawe takvih pojava. Oni tvrde da bi neka između riba u tvojoj sobi počela iznenada da se mewa, pretvara u žabu i nastavqa da živi! TAKO NEŠTO JE POTPUNO NEMOGUĆE!

Tako nešto nikada ne može da se desi zbog toga što postoji velika razlika između riba i kopnenih životinja. Navešćemo nekoliko činjenica o potrebama za preživqavawe jedne ribe na kopnu:

1. Riba koristi škrge za disawe u vodi. Međutim, na kopnu ona ne bi mogla da diše pomoću škrge i uginula bi. Na kopnu bi joj bila potrebna pluća. Zamisli, kada bi riba mogla da odluči da izađe na kopno, kako bi se snabdela plućima?
2. Riba nema bubrege kao što imaju bića koja žive na kopnu. Bubrezi su joj potrebni da bi mogla da živi na kopnu. Verovatno bi ona negde pronašla bubreg, kad je već odlučila da izađe na kopno!
3. Ribe nemaju noge, što znači da ne bi mogle da hodaju kada bi dospele na kopno. Kako je onda prva riba, koja je odlučila da izađe na kopno, dobila noge? Očigledno je da je tako nešto nemoguće i da su evolucionističke priče potpuno bez osnova.

Ovo su samo tri elementa od više stotina koje bi riba morala da poseduje da bi mogla da preživi na kopnu.

Pored toga, ako se riba zaista pretvorila u žabu, onda bi trebalo da nađemo milione fosila prelaznih vrsta između riba i žaba. To znači da je postojao veliki broj životinja koje su imale polunoge, polupluća i polu-bubrege. Mi bismo danas mogli da pronađemo njihove fosile. Međutim, takav fosil nikada nije pronađen.

RIBA ZVANA

ŠAKOPERKA

Evolucionisti su više godina tvrdili da riba šako-perka predstavlja prelaznu vrstu koja je pre izvesnog vremena izašla na kopno. U svim svojim knjigama i časopisima prikazuju ovu ribu kao pouzdan dokaz. Smatrali su da je riba šakoperka izumrla i da nije dugo živela. Zbog toga su izneli mnoštvo neistina tokom proučavanja fosila ove ribe.

Ali jednog dana, ribolovci su uhvatili ribu šakoperku svojom mrežom. Posle toga mnogi ljudi upecali su tu ribu. Postalo je očigledno da je šakoperka normalna riba. Štaviše, nije mogla da izađe na kopno, kako to evolucionisti tvrde. Evolucionisti su govorili: "Ova riba je živela u veoma plitkim vodama i zato je bila spremna da izađe na kopno." U stvari, šakoperka živi u veoma dubokoj vodi, što znači da ona nije bila prelazna vrsta kako to evolucionisti tvrde. Ona je bila prava riba. Evolucionisti su izneli mnoge neistine, slične ovoj koju smo spomenuli!

BESMISLENO!

Sledeća besmislena tvrdnja koju su izneli evolucionisti jeste ona koja govori o tome kako su nastale ptice. Ova njihova bajka kaže da su gmizavci koji su živeli na drveću počeli da skaču sa jednog na drugo drvo, i dok su tako skakali razvila su im se krila. Jedna druga evolucionistička bajka kaže da su neki gmizavci pokušavali da hvataju muve dok su trčali, tako što su mahali svoji predviim udovima, i onda su se ti predvi udovi pretvorili u krila.

Zar nije smešno zamisliti dinosaurusu kako razvija svoja krila dok trči? Takve prilike mogu se sresti samo u bajkama ili u crtanim filmovima.

Postoji ovde jedna još važnija stvar. Evolucionisti kažu da je ovaj dinosaur razvio svoja krila dok je pokušavao da hvata muve. Ali, kako su onda muve mogle da lete? Kako su nastala krila kod muve? Umesto da nam objasne kako je dinosaur počeo da leti, neka nam najpre objasne kako je mala muva počela da leti!

Kao što vidiš, evolucionisti to nikada neće moći da objasne. Kao što smo ranije objasnili, muva je jedan od najboljih letača na Zemlji. Ona može da zamahne krilima 500-1000 puta u sekundi. I kao što si mogao da vidiš, ona može veoma lako da promeni pravac svog kretanja. Bez obzira na to koliko su neistina izmislili evolucionisti, oni još uvek ne mogu da objasne kako su nastala krila kod ptica. O krilima koja ima komarac oni ne žele ni da razmišljaju!

Istina glasi: Bog je stvorio ptice i muve sa krilima i sposobnošću da lete.

Arheopteriks - evolucionisti ga

nazivaju prelaznom vrstom -

u stvari je prava ptica!

Da navedemo najpre nekoliko razlika između gmizavaca i ptica:

1. Ptice imaju krila, a gmizavci stopala.
2. Ptice imaju perje, a gmizavci krqušti.
3. Ptice imaju jedinstven skeletni sistem. Wihove kosti su šupqe, što ih čini lakšim i omogućava im da lakše lete.

Ovo su samo neke razlike kojih se čovek najpre seti. Postoji mnoštvo drugih razlika između ovih dveju vrsta.

Kao što smo već ranije rekli, ako se neki gmizavac zaista pretvorio u pticu, onda mora da postoji veliki broj živih organizama koji predstavqaju faze tih pro-mena. Qudi koji tragaju za fosilima verovatno bi bili u prilici da pronađu makar jedan od wihovih fosila. To jest, morali su da postoje i budu pronađeni organizmi sa polukrilima, poluperjem i polukrquštima na svom telu, polukqunom i poluustima. Ali nijedan takav fosil nije pronađen nigde na Zemlji. Fosili koji

su pronađeni pripadaju ili potpunim gmizavcima ili potpunim pticama. To znači da ptice nisu evoluirale od gmizavaca. Bog je stvorio ptice kao što je stvorio i sva druga bića.

Međutim, pošto evolucionisti to neće da prihvate, oni pokušavaju da ubede qude uz pomoć neistina. Kako?

Oni su pronašli fosil ptice zvane arheopteriks i onda su objavili da ta ptica predstavqa prelaznu fazu iz-među dinosaurusa i ptice. Pored toga, još su dodali: "Arheopteriks je predak svih ptica." Po wima, ovo je bio organizam koji liči na pticu, a u stvari je poludinosaurus.

Međutim, to je potpuno netačno. ARHEOPTERIKS JE POTPUNA PTICA! I to zato što:

1. Arheopteriks je imao perje kao i današwe ptice.
2. Arheopteriks je imao istu grudnu kost za povezivawe krila kao i druge ptice koje lete.
3. Arheopteriks ne može biti predak ptica, pošto sada i sami evolucionisti priznaju da su prona-šli mnogo starije fosile ptica.

DA LI OVAKO NEŠTO MOŽE DA SE DOGODI?

Kao što znaš, delfini i kitovi se nazivaju morskim sisarima. Ovi organizmi, iako žive u vodi, razmnoža-vaju se kao i sisari na kopnu. Sa druge strane, ribe se razmnožavaju pomoću jaja. Kako su onda nastali morski sisari? Očigledno da ih je Bog stvorio. Međutim, evolucionisti ne žele da prihvate ovu činenicu. Oni ne mogu da objasne kako su nastali delfini i kitovi. Čarls Darvin (čovek koji je razvio teoriju evolucije) je napisao u svojoj prvoj kwizi o teoriji evolucije nešto slično sledećoj izjavi: Medvedi koji su ušli u vodu da love ribu, pretvorili su se u kitove. Da, dobro si pročitao! On je tvrdio da su se medvedi pretvorili u kitove dugačke više desetina metara, nakon dužeg perioda plivawa u moru.

Šta ti misliš, da li je moguće da se medved pretvori u kita posle dužeg plivawa u moru? Onda bi se i qudi, na taj način i prema toj priči, mogli pretvoriti u morske sisare? Zar to nije smešno?

Postoje izmišqeni procesi koji mogu da se dogode samo u pričama. Na primer, u pričama postoje sirene. Sirene su poluqudi i poluribe. Verovatno su evolucionisti još uvek pod utiskom priča o sirenama!

EVOLUCIONISTIČKA

PRIČA O QUDIMA

Tvrdwe koje iznosi teorija evolucije ovde se ne završavaju. Ona tvrdi da su qudi evoluirali od majmuna, odnosno da su majmuni čovekovi preci.

Međutim, ni Darwin, niti bilo koji drugi evolucionista, nemaju nikakav dokaz kojim bi mogli da potkrepe ovu svoju tvrdwu. Takva tvrdwa je potpuno besmislena.

U suštini, razlog zbog kojeg propagiraju jednu takvu teoriju ogleda se u ciqu da qudi zaborave da ih je Bog stvorio. Ako qudi poveruju da su slučajno nastali i da su wihovi preci bile životiwe, tada neće osećati nikakvu odgovornost prema Bogu. U stvari, to će doprineti da zaborave sve duhovne i moralne vrednosti, i da postanu sebična bića okrenuta isključivo sebi. Sebični qudi gube divna osećawa kao što je qubav prema otaxbini, svome narodu i svojoj porodici. Kao što vidiš, evolucionisti pokušavaju da qude udaqe od ovakvih osećawa privrženosti i zato forsiraju teoriju evolucije. Wihov ciqu je da učine da qudi zaborave Boga. S takvim ciquem svima govore: "Bog te nije stvorio. Ti si postao od majmuna, to jest, ti si samo napredna životiwa."

Bog je stvorio qude. Kada se čovek uporedi sa drugim bićima, on ostaje jedino stvorewe koje može da priča, razmišqa, raduje se, odlučuje; on ima inteligenciju, može da stvara civilizaciju i komunikaciju. Bog je sve ove osobine podario qudim.

Nijedan majmun, niti bilo koje drugo stvorewe, ne može da govori, razmišqa ili odlučuje na način kao što to mi qudi možemo.

Evolucionisti ne mogu

da dokažu da su qudi

postali od majmuna

Za nauku je veoma važno da ima i iznese "dokaz". Ako izneseš neku tvrdvu i želiš da u nju i drugi veruju, tada treba da ponudiš i neki dokaz. Na primer, upoznaješ se sa nekim čovekom i kažeš mu: "Ja se zovem Marko." Taj čovek može da kaže: "Ja ne verujem da se ti zoveš Marko." U tom slučaju treba da dokažeš da se zoveš Marko. Šta će biti tvoj dokaz? Tvoja đlačka kvižica, ili tvoj pasoš, ili tvoj izvod iz knjige rođenih, ili možda tvoja preplatna karta za autobus, biće tvoj dokaz. Ako nešto od toga pokažeš ovom čoveku, on će morati da ti veruje.

A sada da ti iznesemo jedan naučni primer. Poznati naučnik Isak Njutn, koji je davno živeo, tvrdio je da postoji nešto što se zove "gravitacija" Zemlje. Onima koji su ga pitali kako to zna, on je odgovorio: "Kada jabuka pada sa drveta, ona pada na zemlju. Ona ne ostaje u vazduhu." To znači da postoji sila koja privlači jabuku zemlji i on je tu silu nazvao "gravitacija".

Tako i evolucionisti treba da pokažu neki dokaz da bi svoje teorije učinili verodostojnim. Na primer, teorija evolucije tvrdi da su ljudi nastali od majmuna. Mi treba da im postavimo pitanje: Odakle vam takva ideja i da li imate neki dokaz za to?

Ako su ljudi postali od majmuna, onda bi trebalo kao dokaz da nađemo fosile organizama koji su poluljudi i polumajmuni. Međutim, takav fosil do danas nije pronađen. Do sada su pronađeni samo fosili ljudi i majmuna. To znači da **EVOLUCIONISTI NEMAJU APSOLUTNO NIKAKAV DOKAZ DA SU LJUDI POSTALI OD MAJMUNA.**

Međutim, evolucionisti, ipak, pokušavaju da uvere ljude u svoje tvrdve uz pomoć naročitih scenarija. Kako?

Neki evolucionistički scenariji:

1. Evolucionisti prikazuju fosile izumrlih majmunskih vrsta kao da pripadaju organizmima koji su poluljudi i polumajmuni.

Verovatno si video slike kao što je ova gore. Kao što vidiš, evolucionisti prikazivavem ovakvih slika pokušavaju da zbune ljude. U stvari, takvi organizmi nikada nisu postojali. U prošlosti oni su bili ili potpuni ljudi ili kompletni majmuni, baš kao što danas možemo videti. Niko od poluljudi i polumajmuna, prikazanih na gorevoj slici, nikada nije postojao. To nije moglo da se dogodi. Kao što smo ranije rekli, nije pronađen nijedan fosil koji bi tako nešto potvrdio.

Međutim, evolucionisti stalno izmišljaju nove scenarije koji se odnose na ovo pitanje. Na primer, kada prikazuju fosil koji pripada nekoj izumrloj vrsti majmuna, oni kažu da je u pitanju fosil organizma koji se nalazi između majmuna i čoveka. Pošto su ljudi često vrlo malo obavešteni o tom problemu, mnogi od njih veruju onome što evolucionisti pričaju.

2. Evolucionisti prikazuju fosile ljudi koji pripadaju različitim rasama, kao da su to fosili organizama polumajmuna i poluljudi.

Kao što znaš, postoji mnogo različitih naroda na Zemlji. Postoje ljudi koji pripadaju narodima kao što su afrički narodi, Kinezi, Indijanci, Turci, evropski narodi, Arapi i mnogi drugi. Očigledno je da ljudi koji pripadaju različitim narodima imaju različite osobine. Na primer, Kinezi imaju kose oči, neki Afrikanci imaju veoma tamnu kožu i veoma kovrčavu kosu. Kada vidiš jednog Indijanca ili jednog Eskima, odmah znaš da pripadaju narodima koji se razlikuju od tvoga. U dalekoj prošlosti postojali su ljudi koji su pripadali različitim narodima i neke njihove osobine možda su bile drugačije u poređenju sa savremenim ljudima.

Na primer, lobanje ljudi koji su pripadali rasi neandertalaca bile su veće od lobanja današnjih ljudi. Njihovi mišići bili su jači kada se uporede sa našim.

Međutim, evolucionisti koriste razlike između ove rase i današnjih ljudi da bi ubedili ljude u svoje priče. Na primer, kada pronađu fosil lobanje neandertalca, oni kažu: "Ovo je lobanja čovekovih predaka koji su živeli pre više desetina hiljada godina." Nekada su pronađeni fosili lobanja mawih u poređenju sa prosečnom veličinom lobanje današnjih ljudi. Kada pronađu takve fosile, oni kažu: "Onaj kome je pripadala ova lobanja bio je na putu razvoja od majmuna do čoveka."

U stvari, čak i danas postoje ljudi koji pripadaju različitim narodima koji imaju lobanje od prosečnih. Na primer, veličina lobanje Aborixina je veoma mala. Ali to ne znači da su oni polumajmuni i poluljudi. Oni su normalni ljudi baš kao i ti i sva druga ljudska bića.

Prema tome, možemo zaključiti da fosili, koje evolucionisti prikazuju kao dokaze da su ljudi evoluirali od majmuna, pripadaju ili vrstama majmuna ili ljudskim rasama koje su izumrle. To znači da poluljudi i polumajmuni nikada nisu postojali.

Najveće prevare evolucionista:

1. Prevara zvana Pildaunski čovek

Godine 1912, evolucionisti su pronašli fosil jedne kosti dowe vilice i jednog dela lobawe. Ta kost dowe vi-lice izgledala je kao da pripada majmunu, a deo lobawe ličio je na onaj kao kod čoveka. To jest, prema evolucionistima to je bio polučovek i polumajmun. Za ove delo-ve kostiju tvrdili su da su stari 500 hiljada godina i da dokazuju da su ljudi evoluirali od majmuna.

Te kosti prikazivane su kao dokazi za evoluciju, tokom skoro 40 godina, u različitim muzejskim postavkama širom sveta. Međutim, 1949. godine, te kosti bile su ponovo ispitivane i postignuti su veoma iznenađujući rezultati. Kost dowe vilice nije bila stara 500 hiljada godina, već samo 2 ili 3 godine. A kost lobawe pripadala je fosilu običnog čoveka koji je bio star nekoliko hiljada godina.

Istina je tako izašla na videlo: Neki ljudi spojili su kost vilice majmuna sa starom ljudskom lobawom i premazali ih nekim hemikalijama da bi izgledale što starije. Pošto evolucionisti nisu mogli da pronađu fosil polučoveka i polumajmuna, oni su pokušali da načine lažan fosil. Ovaj događaj zabeležen je u naučnoj istoriji kao najveća prevara učiwenena od strane naučnika.

2. Prevara zvana Čovek iz Nebraske

Godine 1922. pronađen je fosil jednog zuba. Evolucionisti su tvrdili da ovaj zub poseduje osobine i čoveka i majmuna. Posle toga, na osnovu tog zuba, bila je napravljena slika zamišljenog stvorenja koje je predstavljalo prelaz između majmuna i čoveka. Evolucionisti se na tome nisu zaustavili, otišli su još dalje i naslikali celu porodicu ovog zamišljenog stvorenja.

Svi ovi crteži bili su zasnovani samo na ovom jednom zubu... A sada za trenutak razmisli. Ako bi tebi ispao jedan zub, i onda neko ko te nikada nije sreo uzeo taj zub i tvrdio da može precizno da nacrtaj tvoj lik posmatrajući ovaj tvoj zub, da li bi mu poverovao? Zar ti ne bi zvučalo kao prevara ako bi on tvrdio da tako može da naslika ne samo tebe, već i celu tvoju porodicu? Očigledno da je potpuno besmisleno pokušavati da se naslika neko stvorenje i njegova porodica samo posmatranjem jednog zuba.

Godine 1927. učiweneno je zapawujuće otkriće. Pronađeni su svi delovi skeleta stvorenja kome je pripadao taj zub. Zub nije pripadao ni čoveku, ni majmunu.

On je pripadao sviwi... Ovaj događaj predstavqao je pravi slom za evolucioniste.

DOKAZ DA QUDI NISU

POSTALI OD MAJMUNA:

1. Evolucionisti su pronašli fosile qudi koji su navodno veoma davno žiweli. Ti qudski fosili pokazuju da se ne razlikuju kada se uporede sa današwim qudim. Štaviše, period u kome su ti fosili nastali jeste period za koji oni tvrde da qudi tada još nisu postojali. Tada su navodno postojali samo čovekovi majmunski preci.

Na primer, za vreme iskopavawa u jednoj pećini u Španiji, pronađen je fosil deteta koje je navodno žiwelo pre 800 hiqada go-dina. Kostii lica tog deteta imale su iste osobine kao lice današwe dece. Međutim, kako evolucionisti kažu, pre navodnih 800 hiqada godina qudi nisu postojali. Ali, kada je ovaj fosil pronađen u Španiji, bilo je jasno da su qudi postojali kao qudi od trenutka kada su stvoreni. Nikada nije žiwelo nijedno stvorenje koje je bilo polumajmun i polučovek.

2. Evolucionisti su otkrili ostatke kamene kolibe. Kada su određivali wenu starost, došli su do zakqučka da je ona navodno stara 1,5 miliona godina. To znači da su qudi, koji su navodno žiweli pre 1,5 miliona godina, bili civilizovani. Oni su bili pravi qudi kao i mi. To ponovo čini besmislenim tvrdwe evolucionista, kao što je ona da su qudi evoluirali od majmuna tako što su prvo žiweli primitivni qudi (polumajmuni, poluqudi), i da su oni kasnije evoluirali u današwe qude.

3. Jedan od navodno najstarijih fosila koje su pronašli evolucionisti, jeste onaj pod imenom Toskana Kid, za koji tvrde da je star 1,6 miliona godina. Kada je ovaj fosil bio detaqnije proučen, bilo je otkriveno da je pripadao qudskom detetu starom 12 godina, i da bi ono postiglo vi-sinu od 180 centimetara da je dostiglo punu zrelost. Samo ovaj fosil, sa svojom potpunom sličnošću današwim qudskim skeletima, bio je dovoqan da ospori verowawe da su qudi nastali od majmuna.

4. Qudi su jedina stvorena među svim bićima koja mogu uspravno da hodaju na dve noge. Životiwe kao što su kowi, psi i majmuni imaju četiri noge, a životiwe kao što su zmije, krokodili i gušteri puze po zemqi.

Teorija evolucije tvrdi da su navodno pre nekoliko miliona godina četveronožni majmuni promenili svoj način hoda u pogrbeni položaj. Majmuni su nastavili da pogrbeno hodaju, sve dok jednog dana njihov način hodawa nije postao potpuno uspravan. Formirawe ljudskog oblika hodawa bilo je rezultat te promene. Ovakve tvrdwe u teoriji evolucije nisu zasnovane ni na kakvim naučnim dokazima, već na potpunim pretpostavkama. Proučavawa koja su izvršili naučnici poslednjih godina dokazuju da su ovakve tvrdwe evolucionista naučno potpuno besmislene!

Proučavawa su pokazala da organizmi najbolje koriste svoju energiju kada hodaju na 2 ili 4 noge. Organizmi koriste dva puta više energije kada pokušavaju da hodaju pogrbeno i suprotno od njihovog prirodnog položaja.

Dakle, zašto bi majmuni hodajući trošili dva puta više energije, i to tokom nekoliko hiljada godina? To bi bilo isto kao kada bi odrastao čovek pokušao da puzi sa velikim teretom na svojim leđima. Ili bi možda ti, dok ugodno hodaš na svoje dve noge, iznenada odlučio da zastaneš i nastaviš hodawe na svojim dlanovima? Jasno je da nijedan organizam neće promeniti svoj način kretawa koji mu je najugodniji. Bog je stvorio čoveka sa sposobnošću da se kreće na najugodniji način.

Možemo zaključiti da teorija evolucije ne može da odgovori na pitawa: "Zašto su četveronožni majmuni odlučili da jednog dana počnu da hodaju na dve noge?"

NAJVEĆA RAZLIKA

Najveća razlika između čoveka i majmuna ogleda se u tome što qudi imaju razum, a majmuni ga nemaju. Qudi poseduju znawe, mogu da razmišqaju, razgovaraju i prenose svoje misli drugima koristeći smislenu sastavqene rečenice, da donose odluke, da osećaju, razvijaju umetnost, da crtaju, komponuju melodije, da sviraju i izkazuju qubav i moralne vrednosti. Sve ove spomenute osobine odnose se samo na čoveka. Životiwe ne poseduju ove osobine.

Evo još jednog od brojnih pitawa na koje evolucionisti ne mogu da odgovore. Da bi ličio na čoveka, jedan majmun je morao da pretrpi veliki broj fizičkih promena i dobije druge osobine koje poseduje čovek. Da li u prirodi postoji neka sila

koja može dati bilo kome majmunu takve sposobnosti kao što su slikanje, razmišljanje i komponovanje? Naravno da ne!

Bog je stvorio samo ptice sa takvim sposobnostima, a životinjama nije dao takve osobine. Čovek je i danes čovek od onoga dana kada je njegova vrsta stvorena. Ribe su oduvek bile ribe, a ptice su oduvek bile ptice. Nijedan organizam nije predao nekoj drugoj vrsti organizma. Bog je stvorio sve ptice i svih životinja.

NEPRELAZNE PREPREKE

ZA DARVINA

I EVOLUCIONISTE

Kao što smo na početku ove knjige rekli, oko predstavlja veoma savršen i složen organ. Oko je sastavljeno od više od 40 delova, i ono ne može da funkcioniše ako neki od tih delova nedostaje.

Svaki od tih malih delova poseduje tako komplikovane detalje da je nemoguće da su oni slučajno nastali. Ako samo jedan od njegovih delova nedostaje, na primer sočivo, oko ne bi moglo da funkcioniše. Štaviše, ako bi sočivo oka i zenica zamenili svoja mesta, oko opet ne bi moglo da funkcioniše.

Čak je i suza, koja na prvi pogled izgleda kao veoma jednostavna tečnost, neophodna za funkcionisanje oka. Oko koje ne bi moglo da proizvodi suze, veoma brzo bi se osušilo i postalo slepo. Pored toga, suze imaju posebne osobine pomoću kojih štite oči od štetnih mikroorganizama.

Struktura oka podseća na automobil. Postoje brojni delovi od kojih je sastavljen jedan automobil. Ako svi delovi budu postavljeni na svoja mesta, a nedostaje samo pedala za gas, automobil neće moći da se vozi. Ili ako se jedna od žica u motoru prekine, automobil neće biti u voznom stanju. Oči su slične automobilu; ne mogu da funkcionišu ako im samo jedan deo nedostaje.

Međutim, evolucionisti nisu u stanju da objasne kako su nastale oči. Pokušaj da razmisliš, da li je moguće da se od 40 različitih delova slučajno oblikuje funkcionalna celina u isto vreme i na istom mestu? To bi značilo da su zenica, sočivo, mrežnjača, očni kapci, očni kanali i ostali delovi mogli da nastanu srećnim slučajem i da se spoje sami od sebe. To je, naravno, nemoguće!

Ako bi neko rekao da su motor, pedala za gas, točkovi, kočnica, branici, prtažnik i mnogi drugi delovi automobila nastali slučajno, sakupili se sami od sebe i formirali automobil, pomislili bismo da taj pripovedač nije pri zdravoj pameti!

Struktura oka je mnogo složenija i savšenija nego ona u automobilu. Zato i moramo da se čudimo nelogičnostima iskazanim u raznim evolucionističkim teorijama.

Darvin nije bio u stawu da shvati kako je postalo oko i zato je rekao: "Kada razmišqam o oku, počiwem da gubim nadu u svoju teoriju." Autor teorije evolucije postao je bespomoćan kada se suočio sa savršenom strukturom oka.

Darvin nije želeo da razmišq

o paunovom perju

Da li si ikada izbliza posmatrao perje neke ptice? Perje ptica odlikuje se veoma složenim osobinama koje ptici pomažu da leti. Perje svake vrste ptica ima drugačiju boju i zaista uživamo kada ih posmatramo. Na primer, predivno paunovo perje qudi često koriste kao motiv na svojim slikama. Međutim, postojao je neko kome se nije sviđalo perje ptica, a naročito paunovo perje. To je bio Čarls Darwin. Wemu se ono nije sviđalo samo zbog toga što je verovao da je slučajno postalo. Lepota tog perja je tako veličanstvena da čovek ne može verovati da je ono slučajno postalo. O tom perju Darwin je ovako rekao: "Postoje neke strukture u prirodi koje me uznemiravaju. Na primer, kada ugledam paunovo perje, samo što se ne razbolim."

Bog je stvorio raskošnu lepotu paunovog perja da bismo mogli da uživamo u wemu. Međutim, Darwin je istakao da se "razboleovao" uvek kada ga je ugledao, jer nije želeo da veruje u istinu.

DNK - SKLADIŠTE PODATAKA O NAŠEM TELU

Već smo ranije naglasili da u qudskom telu postoji nekoliko hiqada milijardi ćelija. U svakoj od tih ćelija nalaze se podaci o svim osobinama karakterističnim za određenu osobu. Ali, ono što još nismo rekli jeste gde su svi ti podaci uskladišteni unutar jedne ćelije.

U jedru svake ćelije nalazi se molekul pod nazivom DNK. DNK sadrži sve informacije o ljudskom telu. Svi podaci, kao što su boja tvoje kose i tvojih očiju, tvoji unutrašnji organi, način na koji vidiš, tvoja visina, smešteni su u tvom DNK. Ti podaci mogu se šifrovati korišćenjem četiri različita slova: A, T, G i C. Svako od ovih slova predstavlja prvo slovo imena nekih molekula. Ova četiri slova, poređana različitim redosledom, mogu formirati različite podatke. Možeš ih uporediti sa azbukom. Na primer, u našoj azbuci postoji 30 slova, a različite reči formiraju se pomoću različitih kombinacija ovih slova.

U DNK se nalazi velika količina informacija. Da bi lakše mogao da shvatiš veličinu obima tih informacija, napravićemo sledeće poređenje: Kada bismo hteli da celokupnu informaciju iz DNK prenesemo na papir, dobili bismo veliku biblioteku od 900 knjiga, od kojih bi svaka imala po 500 strana. Ta biblioteka imala bi dužinu jednog fudbalskog igrališta. Međutim, sve to znane smešteno je u jednom malom molekulu koji čak ne možemo ni da vidimo svojim okom.

Ko je sve te informacije stavio u DNK? Ko je mogao sve to tako uspešno da spakuje? Evolucionisti nemaju izbora i nastavljaju da ponavljaju staru priču: "Sve je to nastalo slučajno." Među-tim, nije moguće da nešto tako složeno slučajno nastane.

Izneli smo upoređenje DNK sa bibliotekom. Rekli smo da su podaci koji se nalaze u DNK dovoljni da ispune mnoštvo tomova koji bi formirali biblioteku dugačku kao jedno fudbalsko igralište. Kada bi video jednu takvu biblioteku, da li bi poverovao da su podaci u svim tim enciklopedijama bili zapisani kao rezultat slučajnosti? Ili bi pre pomislio da su oni zapisani od strane učenih ljudi i naučnika, i da ih je odštampala neka štamparija? Očigledno da ovo drugo predstavlja tačan i logičan odgovor.

Da li se može prihvatiti izjava u kojoj evolucionisti kažu da je DNK nastao slučajno? To liči na izjavu slične prirode u kojoj bi neko rekao: "U eksploziji koja se desila u štampariji svi tomovi ovih knjiga nastali su sami od sebe." Ili, zamisli da sediš za svojim stolom u školi i čitaš iz svoje knjige neku priču. I ako bi se u jednom trenutku zapitao ko je napisao tu priču u knjizi, tvoj prijatelj bi ti ovako odgovorio: "Pre izvesnog vremena na tom papiru se nalazila bočica sa mastilom. Kada se slučajno prosula po papiru nastala je ova priča!" Zar posle takvog odgovora ne bi pomislio da se tvoj prijatelj šali?

Evolucionisti tvrde nešto što je potpuno neprihvatljivo.

Ako čak ni jedna jedina strana ne može biti napisana bez pisca, takođe ni jedna ogromna baza podataka kao što je DNK ne može slučajno nastati.

Bog, koji ima najveću moć, i koji može da napravi sve, koji je stvorio šume i doline i sve što je u wima, stvorio je takođe i DNK.

BOG JE STVORITEQ

SVEGA

Naš Bog je stavio milijarde informacija u jedan tako mali prostor koji mi svojim očima ne možemo ni da vidimo.

Bog je stvorio nas, naše oči, našu kosu i naše ruke.

On je, takođe, stvorio našu porodicu, roditelje, braću, sestre, prijatelje, učitelje.

Bog je stvorio za nas hranu koju volimo, hranjive sastojke koji se nalaze u sokovima i zdravim kolačima, voće i povrće koje nas čini zdravim i jakim. Bog je stvorio sve te potrebne hranjive sastojke da nam bude dobro i da budemo zdravi.

Bog nam je, takođe, dao osećaj za ukus i miris. Da nam nije dao sve te osobine, mi ne bismo mogli da osetimo ukus hrane koju jedemo. Bilo bi nam svejedno da li jedemo kolače ili krompir. Međutim, Bog nije stvorio samo lepu i ukusnu hranu, već nam je dao mogućnost da uživamo u voj.

Sigurno da u tvom životu ima puno stvari koje ti se sviđaju, u kojima uživaš i koje te raduju. To može biti kolač koji jedeš, neka igračka ili igra koju voliš da igraš, ili izlet sa roditeljima i prijateljima koje voliš. Nikada ne bi trebao da zaboraviš da ti je Bog omogućio da uživaš u svim tim stvarima i lepim životnim prilikama.

Bog te mnogo voli, i zato ti uvek daje samo ono što je lepo i dobro.

Ti nekada nisi postojao. Razmisli o tome, da te nekada nije bilo, a onda si se rodio. Bog te je jednog dana stvorio.

Zato treba da budemo zahvalni Bogu za svaki trenutak u našem životu. U svemu u čemu uživamo i što volimo treba uvek da se setimo Boga i kažemo: "Bože, hvala ti za sve lepe stvari koje si mi dao." Ako se dogodi da zapadnemo u neku situaciju koja nam se ne sviđa, i tada treba da se obratimo Bogu, jer samo On je u stawu da nas zaštiti u svakoj nevoqi.

Bog uvek čuje naše molitve i odgovara na njih, zato što On dobro zna sve naše potrebe. Na primer, dok čitaš ovu knjigu ti možda razmišljaš o nekim stvarima koja si stekao iz njih, ali ako to ne ispričaš svojim roditeljima oni neće znati šta si razmišljao. Međutim, Bog poznaje svaku tvoju misao i može da te vidi u svakom trenutku.

Zato dobri ljudi, čak i kada su sami, nikada ne pomisle: "Sada me niko ne vidi." Zato oni ne čine ružne postupke. Oni znaju da ih Bog vidi i čuje, iako pored njih nikoga nema.

ZAKLJUČAK

Svrha ove knjige ogleda se u jednoj plemenitoj težnji da ti pokaže da je Bog stvorio ceo svemir, da je u Njemu uzvišeno poreklo i vrednost tvoga i života svih ljudi i ostalih bića na našoj Zemlji. Bog je stvorio ceo svemir. Međutim, neki ljudi ne žele da prihvate postojanje Boga. To je razlog njihovog stvaranja priče koja se zove teorija evolucije.

Iako smo u ovoj knjizi govorili o postojanju Boga, pokušali smo da objasnimo netačnosti koje isnosi teorija evolucije. Mi smo se bavili samo nekim stvarima koja pokazuju neopravdanost teorije evolucije, jer do danas nije otkriven nijedan dokaz koji bi potvrdio i opravdao jedno postojanje i jedno nauku.

Sada znaš da oni koji zastupaju teoriju evolucije nisu uspeali da sruše stvarne i istinu o Bogu koji je stvorio i održava našu Zemlju i ceo svemir.

A sada, zastani i razmisli o svemu što se nalazi oko tebe. Na primer, ako vidiš neku bubicu, razmisli o tome kako je postala. Ili dok se sladiš voćem, razmisli o činjenici da mu je Bog dao privlačan izgled, ukus i miris. Kada pogledaš na nebo i vidiš Mesec i zvezde nemoj nikada da zaboraviš da ih je Bog tu postavio. On je to učinio zato što nas voli i zato što želi da živimo u lepom i dobrom životnom okruženju i svetu.

SLIKE

6 - Zemqa

7 - Sunce, Mesec

8 - Ako bi neki tvoj drug stavio malo zemqe, kamewa i vode u jednu veliku kutiju, a onda došao i kazao ti da treba da sačekaš nekoliko godina i onda će od te kutije će nastati kompjuter, zar se ne bi nasmejao zbog takve jedne pomisli?

15 -

Šta misliš, DA LI JE OVO MOGUĆE ?

Šetao si po plaži i iznenada, veliki talasi počeli su da ti se približavaju. Brzo si otrčao kući...

Kada si se posle nekoliko sati vratio na plažu, video si predivan prizor. Na plaži je stajao predivan peščani zamak. Veliki talasi koji su zapqsnuli plažu nisu mogli slučajno da naprave ovaj zamak. NEMOGUĆE je da tako lepa i složena građevina slučajno nastane, kao što je NEMOGUĆE da bića na Zemqi nastanu slučajno...

NEMOGUĆE!

16 - Meteori su veliki komadi stena koji se odlamaju od drugih planeta ili zvezda. Oni se slobodno kreću u svemirskom prostoru, i s vremena na vreme padaju na površinu planeta stvarajući na wima velika oštećewa. Ali, pošto je Bog našu planetu zaogrnuo zaštitnim omotačem, meteori ne mogu da nas povrede.

17 - Atmosfera okružuje Zemqu kao zaštitni omotač. Zahvaqujući atmosferi mi smo zaštićeni od mno-gih opasnosti, a da toga čak nismo ni svesni.

20 - 1. dan, 1. nedeqa, 1. mesec, 2. mesec

21 - 3. mesec, 4. mesec, 6. mesec, 8. mesec

23 - VODA, PROTEINI, UGQENI HIDRATI, MINERALI, ČVRSTE I TEČNE

MASTI

Da li znaš da je tvoje telo sastavqeno od masti, proteina, vode, ugqenih hidrata i minerala?

29 - Na slici je prikazana unutrašwost tvog uha. Ušna škoqka prikupqa zvuke koji prolaze kroz unutrašwost uha i na kraju dospevaju do centra za sluh u mozgu.

Ušna škoqka, Uvce, Čekić, Nakovaw, Uzengija, Puž, Nerv puža, Slušni kanal, Bubna opna, Eustahijeva truba

31 - krvne ćelije, srce, vene, arterije

Kao što znaš, nemoguće je zamisliti jednu državu bez puteva, pruga i reka. U našem telu postoji jedinstvena mreža koja nam omogućava da u svom postojawu bez greške delujemo. U našem krvnom sistemu postoje krvni sudovi - žile. Unutar tih žila proti-će krv koju srce neprekidno pumpa. Krv od jednog dela tela do drugog prenosi velike količine materijala. Ona neprestano raznosi hranqive sastojke do svakog dela našeg tela i prikupqa otpadne materije.

32 - Korisnost i važnost odbrambenog sistema: Opasne bakterije se najpre učine bezopasnim, a onda se ubrizgavaju u telo. Na taj način se odbrambene ćelije osposobavaju da ih prepoznaju i preduzimaju mere da te zaštite od njih.

33 - Neprijatelj Gutač Otkrivač Razarač Proizvođač oružja Oružje Prigušivač Memorija

Kada virus uđe u telo, odbrambene ćelije koje deluju kao otkrivači, prepoznaju neprijatelja.

Otkrivači pozivaju druge odbrambene ćelije tako što stvaraju uzbunu. U međuvremenu se proizvodi potrebno oružje.

U isto vreme virusi ulaze u telo da bi se umnožavali. Odbrambene ćelije uništavaju takve ćelije i na taj način uništavaju viruse. Rezultat: Naše telo je pobedilo u ovoj borbi!

34 - Dok ti stavjaš hansa-plast da bi se zaštitio, vojska u tvom telu bori se za tebe.

36 - Komarac u akciji! Da li na dovoj slici vidiš kako je stomak komarca postao crven kao rezultat krvi koju je isisao?

38 - Ženka komarca spaja svoja jaja u oblik splava da ne bi potonula.

39 - larva komarca

lutka komarca

40 - Komarac koji je izašao iz svoje quštare stoji na vodi! Tvorac je zaštitio komarca da ne potone u vodu pomoću lepqive mate-rije koju je stvorio na wegovim nogama.

41 - Komarci vide bića, jer prate wihovu toplotu. Ovako komarac vidi grupu qudi i onda bira svoju metu.

44 - Ženka komarca hrani jaja koja se nalaze u woj uz pomoć krvi koju sisa.

Na ovoj slici može se videti prikaz delovawa komarca kada ubode čoveka. Komarac ne sisa krv da bi se hranio. On sisa krv samo zato što je ona potrebna wegovim jajima. Pored toga, ništa nećeš osetiti dok komarac sve to radi, jer komarac čini da utrne područje koje on zaseca.

47 - Kada jedan helikopter, koji je napravqen od strane qudi uz pomoć najsavremenije tehnologije, pokuša da poleti, on u tome ni približno nije uspešan kao jedna muva.

51 - Savršeno saće nemoguće je napra-viti bez ikakvih pomagala!

52 - Pčele plešu praveći pokrete u obliku broja 8. Wihov ples ima samo jednu svrhu: da wenim saradnicima pokaže mesto izvora hrane.

53 - Pčele polažu svoj med u saće. One prave med ne samo za sebe, već i za nas!

54 - "Zapitaj stoku, naučiće te; ili ptice nebeske, kazaće ti. Ili se razgovori sa zemljom, naučiće te, i ribe će ti morske pripovediti. Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodova to učinila?" (Kwiga o Jovu 12,7-9)

55 - Južni pol

64 - Leteća riba lebdi u vazduhu pomoću svojih kožnih struktura.

79 - ČARLS DARVIN

Tvrdwe evolucionista su tako nestvarne da se od wih mogu napraviti stripovi sa fantastičnom temom.

- Koliko će mi vremena biti potrebno da izađem na kopno?

- Još malo i stigao sam

- Da li ću postati pas ili ptica?

- Da li ću postati čovek kad porastem?

81 - Čelija veoma liči na fabriku koja ima svoj centar za proizvodwu, sred-stva za prenos materijala, radnike za skladištewe i mnoštvo drugog osobqa. Mnoštvo procesa odvija se u ovoj fabrici. Neki od zaposlenih unutar ćelije rade kao inžeweri, a drugi kao hemičari ili nadzornici. Međutim, nikada ne treba zaboraviti da ćelija predstavqa vrlo sićušnu strukturu koja se ne može videti golim okom.

83 - Ovo su materijali koji su potrebni za Darwinov eksperiment. Ipak, evoluci-onisti tvrde da su sve te supstance, čije si nazive pročitao, bile spojene srećnim slu-čajem s cije-m da stvore bića. Neka onda prikupe i pomešaju sve te supstance i stave ih u jedno ve-liko bure. Neka zatim urade sa tim šta god požele. Posle toga, neka čekaju koliko god žele.

Međutim, šta god da urade, čak i da svi naučnici zajedno ulo-že sve svoje napore, neće moći da proizvedu čak ni jednu jedinu ćeliju u tom svom buretu. Jedan naučnik, mešajući nežive sup-stance, ne može da stvori drugog nauč-nika. Naravno, samo jedini Bog može da stvori čoveka, ananas, ružu, pauna, tigra, diwu, gazelu, leptira...

kalcijum, fluor, gvožđe, mangan, fosfor, bakar, cink, natrijum, magnezijum, hrom, selen, kalijum, jod, molibden

85 -

ANTILOPA BEŽI OD GEPARDA

NIKAKVE PROMENE NEĆE NASTUPITI

KOD SLONOVA KOJI TRČE

SLONOVI SE NEĆE

PRETVORITI U TIGROVE !!!

87 - Mutacije su štetne pro-mene koje su prouzrokovale rađawa ovakve dece.

Jagwe koje se o jagwilo sa tri noge kao posledica mutacije.

Qudi čija su stopala deformisana, što je opet posledica mutacija.

89 -

AKO UDARIŠ

SEKIROM

CRNO-BELI

TELEVIZOR . . .

. . . DOBIĆEŠ

TELEVIZOR

U BOJI !!?

TO NIJE ISTINA !

MOJ TELEVIZOR

TAKO samo može

BITI UNIŠTEN !

90 - Fosil mrava koji je navodno star 100 miliona godina. Kao što vidiš, mravi koji su navodno stari 100 miliona godina bili su isti kao i današwi mravi. To znači da nisu evoluirali!

92 - morska zvezda, zamišqene prelazne vrste, riba

93 - Fosil ribe, navodno, star 50 miliona godina.

Do sada je pronađeno bezbroj fosila riba i morskih zvezda. Međutim, nije pronađen nijedan fosil neke prelazne vrste o kojima pričaju evolucionističke bajke, koji bi pokazao da su morske zvezde evoluirale u ribe.

Fosil morske zvezde, navodno, star 400 miliona godina.

Na gorwim slikama možeš videti fosil ribe i morske zvezde, zajedno sa slikama wihovog današweg izgleda. Kao što možeš da vidiš, oni se nisu nimalo promenili. Oni su isti onakvi kakvi su i nekada bili.

Fosil raka, navodno, star 150 miliona godina.

Da li primećuješ bilo kakvu razliku između ova dva raka?

94 - Fosili predstavljaju naučni dokaz. To znači da kada pogledamo fosile možemo zaključiti kako su ti organizmi nekada izgledali. Fosili nam pokazuju sledeće: Organizmi nisu nastali jedni od drugih. Svi oni bili su stvoreni odjednom, bez ijedne osobine koja bi nedostajala ili bila defektna. Fosili se nimalo ne razlikuju od današnjih živih primeraka. TO ZNAČI DA IH JE BOG SVE STVORIO.

Fosil morskog ježeva, navodno star 125 miliona godina, i Živi morski ježevi

Fosil krokodila, navodno star 190 miliona godina, i Živi krokodil

Fosil ribe raže, navodno star 75 miliona

godina, i Živa riba raža

95 - Fosil ajkule, navodno star 400 miliona godina, i Živa ajkula

Fosil skakavca u

Čilibaru, navodno star 40 miliona godina, i Živi skakavac

Fosil guštera u Čilibaru,

navodno star 90 miliona

godina, i Živi gušter

Fosil Žabe u Čilibaru,

navodno star 94 miliona godina, i Živa Žaba

Na ovim stranama možeš da vidiš fosile nekih životinja. Pored tih fosila nalaze se slike današnjeg izgleda tih životinja. Kao što možeš da vidiš, nije došlo ni do kakvih promena kod njih. Danas te životinje izgledaju isto onako kao i kada ih je Bog prvi put stvorio. Nijedna od njih nije se pretvorila u neku drugu vrstu.

96 - Fosil nautilusa, navodno star 40 miliona godina, i Živi nautilus

Evolucionisti ne mogu da objasne kako su ove životinje ostale potpuno iste tokom dugog vremenskog razdoblja koji oni pretpostavljaju.

Fosil korvače, navodno star 50 miliona godina, i Živa korvača

Fosil raka,

navodno star

195 miliona

godina, i

Živi rak

Fosil vilinog

kowica, navodno

star 150 miliona

godina, i Živi

vilin kowic

99 - Trilobit, koji je navodno bio jedan od najstarijih organizama na Zemlji, imao je veoma složenu strukturu oka. Njegove savršene oči predstavljaju još jedan dokaz da ga je Bog stvorio.

Evolucionisti tvrde da su u prošlosti postojale neke neobične životinje. Međutim, u stvarnosti, takve životinje nikada nisu postojale.

TRAŽE SE

Prelazne vrste

poluriba, polugmizavac, poluptica

100 - Prema priči koju pričaju evoluicionisti, ribe su jednog dana odlučile da izađu na obalu i onda su se promenile u kopnene životiwe. Ali u stvari, riba koja bi izašla na kopno - UGINULA BI!

101 - Evolucionisti tvrde da su organizmi evoluirali jedni od drugih, mewajući se tokom više miliona godina. Neki pričaju neprihvatqive priče, kao što je ova o ribi koja je iznenada odlučila da izađe na kopno kada u vodi nije mogla da nađe do-voqno hrane. Šta misliš o tome? Možda riba nije izašla na kopno da traži hranu; možda je izašla na kopno da gleda televiziju, baš kao ova riba na slici. ZAR TO NIJE POTPUNO NELOGIČNO?

102 - Ova tvrdwa koja potiče od evolucionista tako je smešna i neozbiqna da često može da posluži samo kao motiv za crtane filmove. Međutim, evolucionisti i daqe tvrde da su preci svih bića, mača-ka, zmija, biqaka, kokošaka i qudi bili morski organizmi. Čak bi se i dete nasmejalo čoveku koji bi ispričao jednu ovakvu priču.

102 - Prema evolucionističkoj priči, prva mačka se pojavila pre 10 miliona godina.

- Konačno sam našla kopno!

- Wene prve reči bile su:

Udržavala sam se da udahnem tokom više hiqada godina

- U međuvremenu su i drugi došli na kopno...

- Prva zmija, prva kokoška, prvo dete, prva trava, prvi trgovac

103 - Evolucionisti su tvrdili da je šakoperka tip ribe koji je bio spreman da izađe na kopno. A onda je jednog dana bila uhvaćena živa šakoperka, i prevara evolucionista je tako bila otkrivena.

104 - Gmizavac za koga evolucionisti tvrde da je pokušavao da poleti.

106 - Ptice nisu mogle da evoluiraju od gmizavaca. Oni predstavljaju veoma različite organizme. Na ovoj slici možeš videti razlike između nogu koje imaju ptice i koje imaju gmizavci.

Potpuno je nemoguće da se krqušti gmizavca pretvore u perje ptice. Ne postoji sličnost između ove dve strukture.

108 - Darwin je tvrdio da su se medvedi, plivajući u vodi, pretvorili u kitove. Čak i neki evolucionisti ne veruju u tu priču.

109 -

DA LI VERUJEŠ DA MEDVED KOJI

PLIVA MOŽE DA SE PRETVORI U KITA ?

EVOLUCIONISTI VERUJU U TO !

111 - Qudi su oduvek bili qudi, a mač;e oduvek mačke!

113 - Kao što je nemoguće i besmisleno da nastupe promene prikazane na ovoj slici, tako su nemoguće i besmislene tvrdve evolucionista!

114 - Indonežanin, Kinez, Grk, Indijac, Aborixin

Na gorwoj slici možeš videti predstavnike različitih naroda koji danas žive na Zemqi. Lobawe na slici sa leve strane takođe pripadaju različitim rasama. Kao što možeš da vidiš, danas postoji mnogo različitih rasa qudi. Većina od tih rasa ima različite oblike lobawe.

Evolucionisti uzimaju ove qudske lobawe koje se razlikuju jedne od drugih i prikazuju ih kao da predstavqaju različite vrste organizama. U stvari, razlike koje se po-javquju u osobinama između tih lobawa ne predstavqaju različite vrste organizama, već različite rase qudi.

(a, b, v) Severni narodi

(g, d, đ) Američki crnci

(e, ž, z) Australijanci

115 - Prevara zvana Pildaunski čovek u kojoj su evolucionisti spojili vilicu majmuna i lobawu čoveka.

116 - Evolucionisti su na osnovu jednog zuba napravili ovakav crtež.

117 - Crtež koji se pojavio u magazinu "Sandej tajms" 5. aprila 1964. godine.

Crtež Morisa Vilsona

Crtež N. Parkera objavljen u časopisu "Nejšnal xiografik" iz septembra 1960. godine.

Šta možeš da kažeš za ove crteže? Svaki evolucionista napravio je različite crteže posmatrajući istu lobavu. Nisu bili sigurni prilikom crtawa ovog stvorewa, iz jednostavnog razloga što takva stvorewa nikada nisu postojala. Sve su to samo izmislili zreli iiskusni profesori. Šta bi tvoji prijateqi kazali kada bi za vreme šetwe našao neku kost, napravio crtež kao što je neki od ovih, i kazao: "Sada ću vam prikazati crteže stvorewa koja su davno živela"?

Ti verovatno nikada to ne bi uradio, uveren da to ne bi bio pametan potez. Međutim, evolucionisti ne misle da je to tako besmisleno.

Ova lobawa, stara navodno 800 hiqada godina, pripa-dala je qudskom biću. To pokazuje kako evolucionisti sami negiraju svoje tvrdwe.

119 - Skelet Toskana Kid

dokazuje da su deca nekada izgledala kao današwa, iako su navodno stara čak

1,6 miliona godina.

120 - Nemoguće je da se majmuni, koji hodaju pogrbeno na četiri noge, pretvore u qude koji hodaju uspravno na dve noge.

121 - Da li je razumno reći da su qudi nastali od oktopusa samo zato što wegove oči liče na čovekove?

122 - Razlog zbog koga evolucionisti tvrde da su ljudi nastali od majmuna nalazi se u fizičkoj sličnosti koja postoji između njih. Međutim, postoje i drugi organizmi na Zemlji koji su po nekim osobinama mnogo sličniji ljudima nego majmuni. Na slici možeš videti papagaja koji može da priča. Oktopusi imaju oči koje su veoma slične ljudskim. Mačke i psi slušaju i prate pokrete, baš kao i ljudi. Šta bi pomislio ako bi ti neko rekao da su ljudi nastali od psa, ili od papagaja, ili od oktopusa? Kao što vidiš, nema nikakve razlike između ovakvih ideja i onoga što pričaju evolucionisti.

123 - Darwin nije želeo ni da razmišlja o oku. Nemoguće je da jedno oko nastane slučajno pošto je ono tako savršeno i tako složeno. Iz ovog primera proizilazi jasna istina - Bog je stvorio oko.

124 - Ako šetajući parkingom ugledaš automobil okružen mnoštvom različitih delova i zapitaš se kako je taj auto tu dospelo, i onda

ti neko kaže da su se različiti materijali sakupili zajedno i formirali auto, da li ćeš mu poverovati?

127 - Ovo je model DNK. Unutar DNK postoji toliko informacija koje su u stanju da ispune 900 enciklopedijskih tomova.

131 - Slika sa desne strane predstavlja Darvina, osnivača teorije evolucije. Ova slika ukazuje da je teorija evolucije osporena. Teorija evolucije je u današnje vreme doživela slom, baš kao i Darwin na ovoj slici.

133 - "Pevaću Gospodu za života svojega,

hvaliću Boga svojega dokle postojim,

neka Mu bude mila beseda moja!

Veseliću se u Gospodu!"

(Psalam 104,33.34)